

► Eleccions a Colòmbia

Roda el món // Pàgina 18

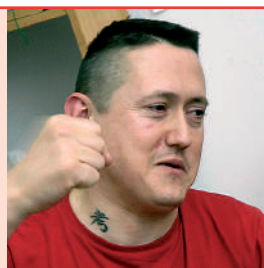
El proper diumenge 28 de maig hi ha eleccions presidencials a Colòmbia. En els comicis pretén la reelecció Álvaro Uribe, molt qüestionat per la repressió que ha marcat el seu primer mandat.

► Cases de palla

Què es cou // Pàgina 23

L'autoconstrucció de l'habitatge amb bales de palla s'ha convertit en una realitat autogestionada, econòmica i sostenible. El passat cap de setmana es varen fer unes jornades a Galícia.

► Fermín Muguruza

La indirecta // Pàgina 28

El músic basc presenta Euskal Herria Jamaika Clash, un disc on vol transmetre l'estat d'optimisme que es viu a Euskadi arran del procés de pau. "Ara hem de convèncer que tenim el dret de decidir".

setmanari de comunicació directa

núm. 6 // 24 de maig de 2006

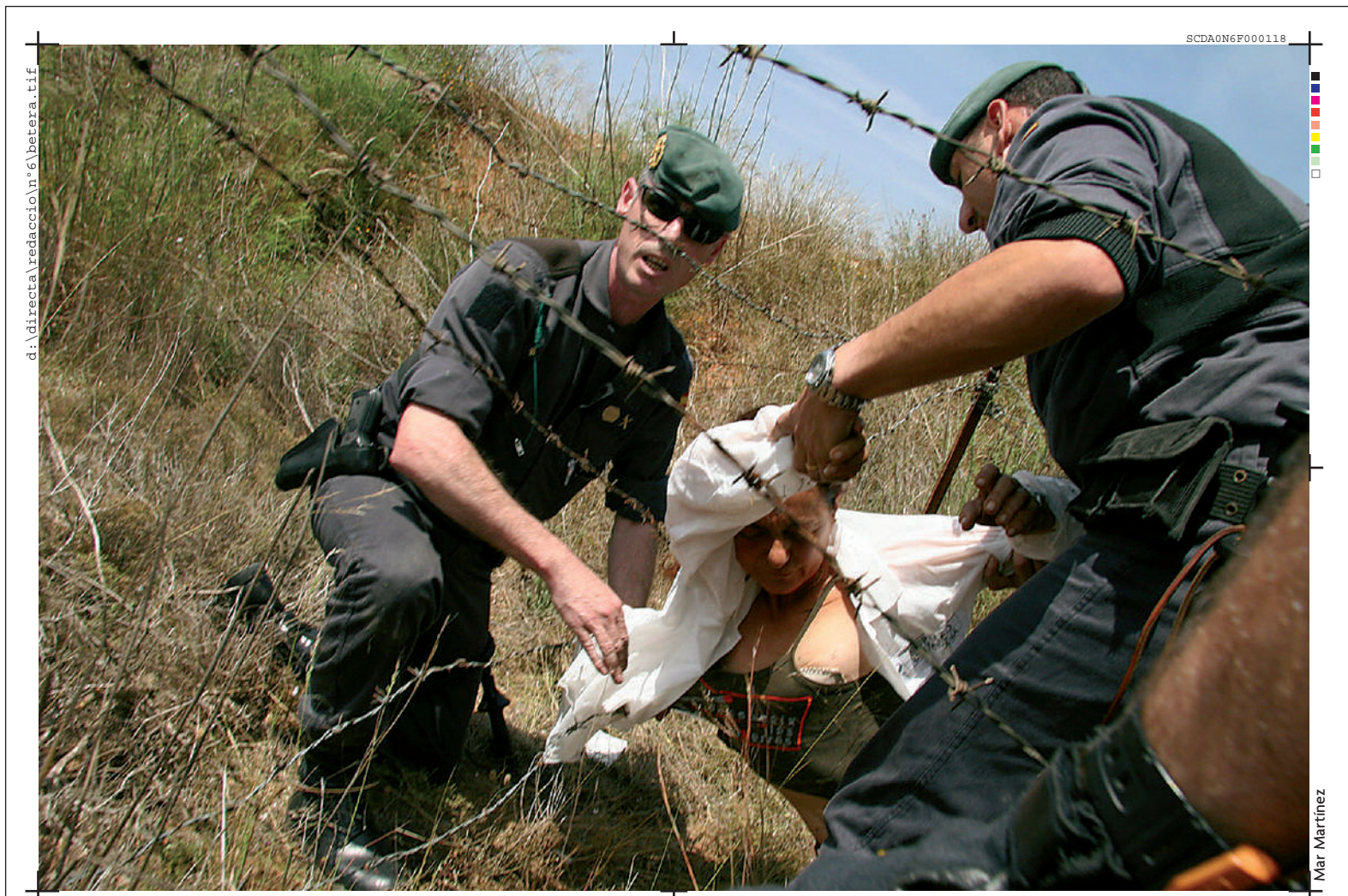
www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

Un complex turístic multiplicarà per 10 la població de la Vall Fosca

>>> Així està el pati // Pàgina 9

LENDOIRO I LA FAMÍLIA VÁZQUEZ ENTRE ELS ACCIONISTES GALLECS DE L'EMPRESA PROMOTORA

Inspecció civil a la Base de Bétera. Per quart any consecutiu es va realitzar aquesta acció de desobediència consistent en entrar a les instal·lacions militars que l'OTAN té a la població del Camp del Túria. Tot i que no es van produir detencions, la guàrdia civil va emprar la violència per a desallotjar els i les vuit inspectores que van introduir-se a la base.

>>> Així està el pati // Pàgina 12

>>> Així està el pati // Pàgina 10

Revolta a CCOO per la reforma de les pensions

La filtració que Govern, i agents socials ja han tancat un preacord per a reformar el sistema de les pensions ha generat molt malestar en amplis sectors de Comissions Obres. El fet que aquesta reforma retalli de forma important les quantitats que percebran els futurs pensionistes ha indignat les bases sindicals, majoritàriament tenen una mitjana d'entre 50 i 60 anys. Sembla que amb la nova forma de comptar els anys cotitzats (que exclouen les pagues extres), les pensions podrien rebaijar-se fins a un 14%. La justificació política de la "necessitat" d'aquestes retallades és una "previsió" que el sistema podria fer fallida, encara fins i tot els experts més neoliberals coincideixen en que aquest no corre perill fins, com a mínim, el 2015.

>>> Així està el pati // Pàgina 16

Les accions per l'habitatge digne es consoliden

La convocatòria anònima de concentracions i assegudes per un habitatge digne que es va desenvolupar el 14 de maig a diverses ciutats de l'Estat espanyol s'ha consolidat en noves propostes i accions. El diumenge 21 de maig diversos centenars de persones es van reunir altre cop a la plaça Catalunya de Barcelona per tal de participar aquest cop d'una manifestació fins a la plaça Sant Jaume. El dia anterior es va fer una assemblea pel dret a l'habitatge a la plaça del Rei. Paral·lelament desenes d'entitats ja s'han adherit a la Carta de Mesures contra la Violència Immobiliària i Urbanística. Una d'aquestes fins i tot ha decidit passar a l'acció i entrar a pisos buits del centre de Barcelona.

Mil i una raons per rebutjar l'energia nuclear

Una energia contaminant, cara, extremadament perillosa i directament relacionada amb la indústria militar, l'espòli i la injustícia global. Aquesta primavera ha fet 20 anys de l'accident a la central nuclear de Txernòbil, la catàstrofe nuclear més greu de la història de la humanitat. Va suposar una contaminació global a tot el planeta però sobretot va afectar a Ucraïna i Bielorrússia i als països

per on va sobrevolar el núvol radioactiu els dies després de l'explosió, Suècia, Noruega i Europa central. Aquesta data ha fet reactivar de nou moltes veus antinuclears per exigir el calendari de tancament de les vuit centrals nuclears encara en funcionament a l'Estat espanyol, després del recent adéu de Zorita. Cal abandonar l'opció nuclear per sempre i obrir el camí a les energies renovables netes, a l'es-

talvi i eficiència energètica i a un decreixement i reducció del consum. Aleshores només quedarà per a les futures generacions el llegat de la llarga vida dels residus radioactius i el risc d'una nova proliferació nuclear.

De totes maneres, l'energia nuclear tampoc podria solucionar el problema de l'esgotament del petroli ni l'escalfament del planeta que patim. Aquesta només representa el 6% de

l'energia primària mundial i les reserves d'Urani són justes fins i tot per a mantenir la potència actual. La indústria nuclear intenta doncs salvar com pot i a la desesperada el seu trist i fúnebre negoci, mentint, manipulant, ...però arrossegant la nul·la viabilitat econòmica de sempre.

>>> De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

Editorial

Nuclear? No gràcies!

Lany del 20è aniversari de la catàstrofe de Txernòbil, i mentre s'està desmantellant la central de Zorita, torna el debat sobre l'energia nuclear. Davant l'encariment del petroli, la dependència de combustibles fòssils, la incapacitat de complir el Tractat de Kyoto, l'evidència del canvi climàtic... es torna a plantejar com a alternativa l'energia nuclear. França, Gran Bretanya, Finlàndia, Rússia, la Xina i l'Índia aposten obertament per aquesta energia. A l'Estat espanyol, la indústria nuclear proposa allargar la vida dels nou reactors nuclears en funcionament més enllà dels 40 anys previstos i construir noves centrals. Les entitats ecologistes reclamen el tancament de les nuclears i l'abandó definitiu d'aquesta tecnologia.

És clar que l'energia nuclear no és un model viable: és altament contaminant, lenta de construir, cara, perillosa (com ho demostren accidents com l'incendi a Vandellòs I el 1989, que en va forçar el desmantellament) i, sobretot, genera uns residus radioactius per a centenars de mil·lennis, per als quals no es té cap solució —de moment s'emmagatzemen en els recintes de les centrals.

Un dels principals arguments a favor de l'energia nuclear és que les energies renovables són insuficients per abastir una demanda d'energia creixent. Tanmateix, si els recursos que caldria invertir en noves centrals nuclears es destinessin a aquestes fonts renovables tindriem un model energètic molt més equilibrat, descentralitzat i net. És urgent que comencem a plantejar-nos una reducció del consum d'energia, i un model de desenvolupament que no es basi en el creixement del consum.

Pensem, doncs existim

Hipoteques

✉ **Guillem Sánchez Barrull**
/directa@setmanaridirecta.info/

Una hipoteca és, per definició, una llosa que amenaça el futur mateix, doncs "hipotecarà" (no trobo un sinònim millor) les actuacions i possibilitats futures. N'hi ha de reals i figurades, d'individus i col·lectives, d'econòmiques i polítiques. I una hipoteca política col·lectiva és, al meu parer, l'Estatut autonòmic català que s'haurà d'aprovar en referèndum el 18 de juny.

Perquè la funció d'aquest document és fixar els límits del debat polític durant els propers 25 anys, tal com ha fet el vigent durant el passat quart de segle, com fa la constitució espanyola o farà, si algun dia s'aprova, la constitució europea. I aquesta última és un bon exemple: se'ns va bombardejar perquè votéssim sí amb l'argument que el no generaria

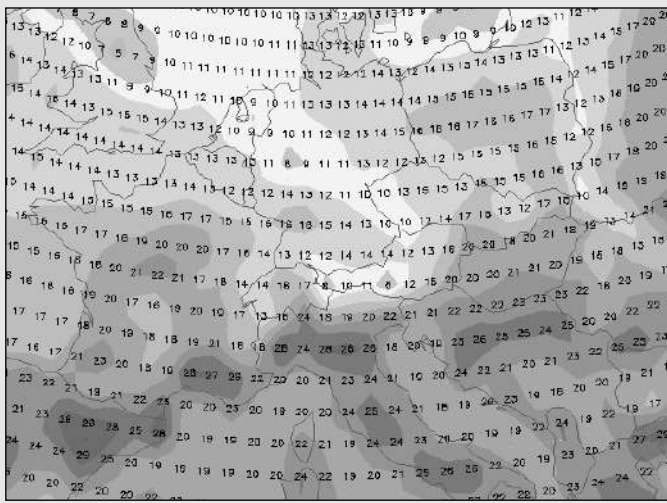
dramas sense fi. Quan el procés va ser descarrilat pels francesos (a qui un argument tan simple no va convèncer) es va descobrir que sense aquella constitució es podia viure exactament igual. Igual però una mica millor, doncs no tenim el futur hipotecat per un text que, vulguem o no, seria clau en l'aprovació de les polítiques que ens afectarien, i molt, en el futur.

Doncs passa exactament el mateix amb el debat de l'Estatut. El principal argument del sí és que aquest representa una petita millora en l'autogovern i en els drets socials, que si bé és escaransida, també és cert que mica a mica s'omple la pica i a més no ens piquem els dits (apunt que cau molt bé en el caràcter assenyat que sembla que tenim els catalans). I aquí pau i després glòria per... 25 anys més! Potser tan poc a poc la pica no acabarà mai

d'omplir-se. I a més, amb aquesta mateixa idea ja es van aprovar l'estatut i constitució actuals que s'han convertit en la hipoteca de les generacions que hem nascut després. No és millor aturar-ho i deixar el debat obert de cara a plantejar el nostre dret col·lectiu a decidir el futur?

Ara mateix, amb una victòria del no passaria exactament igual que amb la Constitució europea: el tema quedaria aparcat de forma automàtica *sine die* i els polítics quedarien amb la cua entre cames fent veure, com sempre, que no passa res. La nostra vida quotidiana continuaria exactament igual i el "problema català", enlloc de "resoldre's" pels propers 25 anys continuaria sense hipoteques, fins que hi hagi una força i una voluntat socials suficients per a poder decidir com a poble que volem ser i com volem ser-ho. ☺

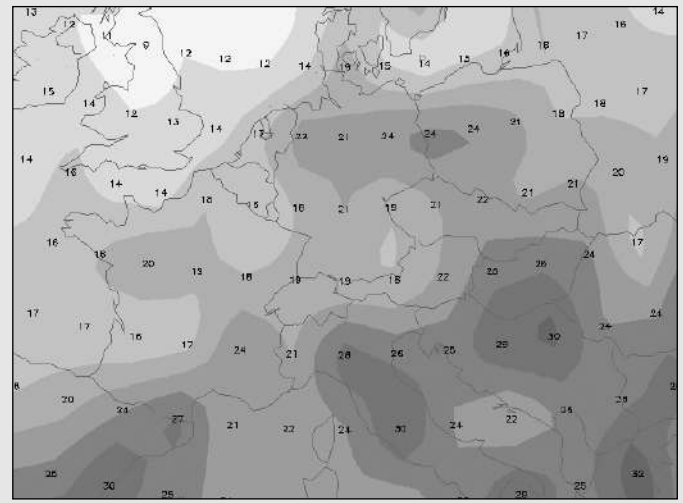
La bombolla càlida continuarà

Temperatures en superfície el 26 de maig a les 12 del migdia

No sembla que hagin de baixar les temperatures a mig i curt termini. Tampoc es veuen precipitacions importants. Una bombolla càlida que farà pujar les temperatures per sobre dels 30 graus en els moments més càlids del dia s'instal·larà durant tota la setmana sobre el sud d'Europa. Els mapes del 8 de juny segueixen donant altes temperatures sobre Catalunya. Com a molt podrem rebre alguns ruixats dispersos i localment intensos fruit de la mateixa calor. Seran més probables a partir del dimarts 30 de maig. Els vents continuaran suaus del sud.

El 8 de juny encara ens afectarà

Temperatures en superfície el 8 de juny a les 12 del migdia

Com s'ha fet?

Per a algunes persones de la redacció, la nostra setmana va començar també a Canaletes. Algunes treballant a dues bandes en mitjans de comunicació i a la Directa —un dels quals va rebre una pilotada dels mossos a la cama— i d'altres exclusivament per aquest setmanari. L'ús de la força policial per descongestionar la situació ens ha fet pensar que a la policia tant els fa quin tipus de mobilització es faci i més en moments com el referit, on se sap que a l'endemà cap mitjà criticarà les càrregues i les pilotades. Seguint la cobertura informativa esportiva vam estar-nos tota una tarda per investigar el perquè de la interrupció dels discursos dels futbolistes del Barça durant la festa que es va fer al Camp Nou. Des del club es va dir que una fallida tècnica era la responsable, encara que hi havia quatre micròfons d'emergència per si això passava. Després de moltes indagacions vam concloure que no hi hagué fallida tècnica, però tampoc vam poder saber si realment hi hagué censura d'hipotètiques paraules de jugadors que inquietaven a membres del govern de la Generalitat.

La foto principal va ser escollida entre una trentena, sempre amb el debat sobre la presència de policies a les nostres imatges de portada.

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ
Roger Costa i Jesús Hita

REDACCIÓ

De dalt a baix: Marc Gavalda i Guillem Sánchez * Impressions: Mariona Ortiz i Laia Alsina * Així està el pati: Jesús Rodríguez * Roda el món: Guillem Sánchez * Observatori dels mitjans: Albert Martínez * Espais emergents: Enric Borràs * Què es cou: Gemma García * Expressions: Roger Palà i Lèlia Becana * La graella: Berta i Francesc

FOTOGRAFIA

Regino Hillera, Jose Expósito, Pau Coll, Edu Bayer
IL·LUSTRACIÓ
Franchu Llopis
CORRECCIÓ
Lluís López Fructuoso
PUBLICITAT
Jesús Hita
DISTRIBUCIÓ
Joan Andreu Moll i Dani Montserrat
SUBSCRIPCIONS
Laia Gómez

El racó il·lustrat

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL

Dipòsit Legal: GI-1528-2005

c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902

L'Hospitalet de Llobregat

www.setmanaridirecta.info

directa@setmanaridirecta.info

Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografia@setmanaridirecta.info
il·lustracio@setmanaridirecta.info
disseny@setmanaridirecta.info
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 23

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- Reconeixement. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.
- No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
- Sense obres derivades. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuiu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.
- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'ús legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

» Els explotadors de les centrals estan pressionant l'Estat per poder allargar-ne la vida a costa de la seguretat, i també existeix un sector empresarial i tecnocràtic que vol fer realitat el seu somni nuclear i menysprea el potencial que tenen les energies renovables_

» L'energia solar que rep Barcelona és sis vegades més gran que el seu consum d'energies fòssils i nuclears_

GLOBAL // LA LLUITA CONTRA LES CENTRALS NUCLEARS

Txernòbil vint anys després: les mateixes raons per rebutjar l'ús de l'energia nuclear

John Gofman, codescobridor de l'urani 233 i membre de l'equip que va aïllar les primeres quantitats de plutoni en el Projecte Manhattan: "No hi ha cap dubte que els promotors de l'energia nuclear –siguin enginyers, polítics o científics– estan cometent veritablement crims contra la humanitat. Estaria justificat demanar que se celebrin judicis com els de Nuremberg contra aquests individus".

Central nuclear d'Ascó a Tarragona

Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

► **El tancament definitiu de les centrals nuclears, una lluita ecologista i social**

No s'entén com és possible que actualment les centrals nuclears encara estiguin en funcionament i, a sobre, les vulguin mantenir obertes més enllà del 2015, sobrepasant de llarg la mitjana de vida útil mundial d'aquestes instal·lacions, que és de 21,6 anys. La nuclearització del nostre poble va ser una imposició més del franquisme. Es van construir centrals sense cap mena de consideració per la salut de les persones ni pel medi ambient, posant els interessos militars que representaven algunes, per exemple: Vandellòs I, per sobre dels riscos que comporten i la radioactivitat que emeten.

Més tard, durant la Transició, s'esperava un desmantellament d'aquests punts negres en el territori. Però no va ser així: es van mantenir obertes i es va mirar cap a un altre costat. La indústria nuclear sempre ha gaudit de grans privilegis: els deutes milionaris de les elèctriques privades als anys vuitanta es van socialitzar i després han passat a voltejar per la borsa; mai no s'han considerat els costos ambientals que representen, i s'està pagant amb la factura elèctrica la gestió dels residus i el desmantellament de les centrals.

Ara, amb un clar envelliment de les instal·lacions i amb una opinió pública igualment contrària a l'ús de l'energia nuclear (tan sols un 4% de la població de l'Estat espanyol està a favor que s'inverteixi en més energia nuclear), preocupa enormement

L'envelliment del parc nuclear incrementa el perill d'incidents i d'accidents

que no es posi sobre la taula el calendari de tancament, que ningú no expliqui què es pensa fer amb els residus de Vandellòs I que han de retornar de l'Estat francès abans del 2010, que ocultin informació sobre les contínues avaries que pateixen les centrals o el recent incendi als voltants de Vandellòs II.

Tothom es pregunta si els temps han canviat o no, si els polítics i directors d'empreses es farien responsables de qualsevol accident que demà mateix podria passar, si recorden la catàstrofe de Txernòbil ara fa 20 anys o si els importa mínimament la salut de la ciutadania i la de les generacions futures. Cal la mobilització per accelerar el tancament de les nuclears i evitar que se'n construeixin de noves. Cal abandonar l'actual investigació nuclear surrealista i centrar els esforços a construir un sistema energètic basat en les energies renovables, en la reducció del consum i en l'estalvi energètic.

► **Energia nuclear, aplicació civil d'una tecnologia militar**

La història de la tecnologia nuclear s'inicia a la dècada de 1940 amb el Projecte Manhattan i l'extra-

ordinari esforç realitzat per una munió de científics, enginyers, tècnics i militars per tal d'aconseguir alliberar energia provocant la fissió del nucli d'alguns elements pesants (urani, plutoni).

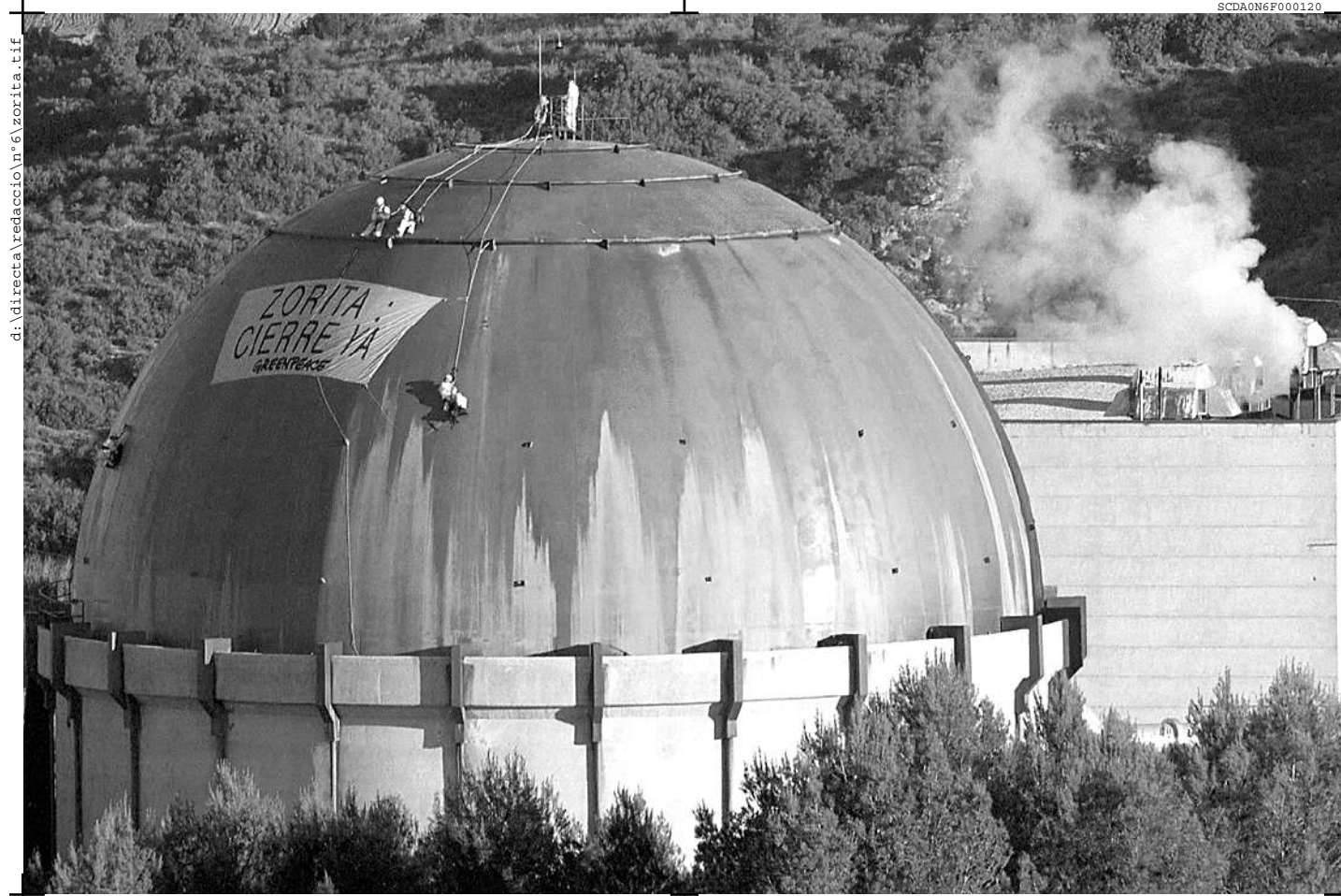
El 5 de setembre de 1981 el secretari d'Estat nord-americà James Edwards va ratificar "l'ús de combustible nuclear de les 71 centrals nuclears americanes en funcionament com a font de plutoni per a armament". A l'octubre del mateix any, el mateix president dels EUA, Ronald Reagan, estimulava "les empreses privades a proveir de combustible el programa nuclear de l'Administració, a un cost que no superi el del plutoni produït per ella mateixa; així es crearia un mercat estable per a la reelaboració privada del combustible irradiat".

Continua a la pàgina següent>>>

»» DESMANTELLAR VANDELLÒS I HA COSTAT EL MATEIX QUE CONSTRUIR UN PARC EÒLIC DE LA MATEIXA POTÈNCIA_

»» VANDELLÒS I VA ESTAR A PUNT DE FUSIONAR EL NUCLI DEL REACTOR_

»» ELS RESIDUS NUCLEARS DE VANDELLÒS I TORNARAN EL 2010_

Central nuclear de Zorita

Finalment s'obté el combustible nuclear que s'utilitza a les centrals per produir vapor i així generar energia elèctrica mitjançant una turbina i un generador. Els residus que es generen es classifiquen en residus de baixa, mitjana i alta activitat. Amb els residus d'alta activitat (un percentatge petit) es pot fabricar la bomba atòmica de plutoni.

Els primers esglaons del cicle de vida de l'energia nuclear també han patit greus accidents. El 16 de juliol de 1979 es va trencar un dic de retenció d'estèrils del complex miner de Church Rock (Nou Mèxic) i es van abocar al riu Puerco, afluent del Colorado, 1.200 tones de sòlids i 378 milions de litres de líquids. La contaminació radioactiva abastà 130 km riu avall.

▶ Però amb les nuclears se soluciona el problema del canvi climàtic?

No. La capacitat de generació elèctrica dels 443 reactors actualment operatius en el món només representa un 16% de la generació mundial. Les proclames de futur gloriós de la indústria nuclear davant l'encariment del petroli i de les restriccions a les emissions de CO² no són altra cosa que publicitat enganyosa i manipulacions. La realitat és que el nombre de reactors en construcció és molt lluny del que caldria per substituir els que es van desconectant de la xarxa. El suposat pla nuclear de la Xina només aportarà un 10% de reactors que es necessiten per abans del 2020 si es pretén mantenir l'actual capacitat de generació nuclear.

Les raons d'aquest declivi nuclear són moltes: l'oposició de la població, la problemàtica dels residus, la dificultat de competir amb altres tecnologies energètiques, els costos i problemes de finançament... Costa tant desballestar un reactor nuclear com construir-lo; el Banc Mundial no ha finançat ni un sol reactor nuclear i el Banc d'Àsia pel Desenvolupament tampoc no dona finançament a projectes nuclears.

Suposant que a l'horitzó del 2030 es volgués substituir tota la producció elèctrica prevista amb

Continua a la pàgina següent>>>

>>> Ve de la pàgina anterior

▶ Txernòbil-Harrisburg

Aquesta primavera ha fet 20 anys de l'accident a la central nuclear de Txernòbil. Ha estat l'accident més greu de la indústria nuclear de la història i dia rere dia es continuen veient les conseqüències de l'explosió: càncers, malformacions, trastorns psicològics...

La matinada del 26 d'abril de 1986, el reactor número 4 d'aquell gran complex nuclear de l'antiga Unió Soviètica va explotar i va alliberar a l'atmosfera una radioactivitat equivalent a 200 bombes com les d'Hiroshima i de Nagasaki juntes. El núvol negre radioactiu va afectar sobretot Ucraïna i Bielorrússia, però també països com Suècia i el centre d'Europa, i va deixar una extensió de 160.000 km² contaminada de radioactivitat (iode 131, cesi 137, estronci 90, carboni 14 o el plutoni 239, que té 24.000 anys d'activitat).

L'electricitat nuclear és la més cara: ningú no està disposat a invertir en noves construccions a menys que l'Estat hi aboqui ingents quantitats de diner públic

La catàstrofe de Txernòbil ha provocat fins ara més de 165.000 víctimes mortals i va afectar més de 7 milions de persones que encara ara viuen en zones on va caure el material radioactiu. D'a-

questes, 1,8 milions resideixen en zones fortament contaminades.

Set anys abans, el 28 de març de 1979, la unitat 2 de la central nuclear de l'Illa de les Tres Milles, a la ciutat de Harrisburg (Pensilvània), també va patir un accident. Una petita fuga al generador de vapor va desencadenar l'accident més greu de la història nuclear dels EUA, i el segon més greu de la història de l'energia nuclear. Ja des del 1973 s'havien deixat de construir més reactors a causa de la seva inviabilitat econòmica.

▶ Els residus i l'extracció de l'urani

Els reactors nuclears necessiten urani 235 per funcionar, i aquest tan sols es troba en una proporció d'un 0,7% dins l'urani natural. El mineral d'urani que s'obté de les mines tan sols conté entre un 0,2 i un 0,003% d'urani natural; la resta s'acumula als afores de les mines deixant al descobert

Amb el ritme actual de consum d'urani, d'aquí a 50 anys ja no en quedaria

aquest material radioactiu o s'injecta un altre cop al sòl, i així contamina aqüífers i terrenys.

Però aquesta proporció d'un 0,7% d'urani 235 no és suficient per activar els reactors i s'augmenta fins a un 3% en els processos d'enriquiment d'urani natural. El subproducte majoritari és l'urani 238, urani empobrit però encara radioactiu, matèria primera per a la fabricació d'armament i utilitzat pels EUA en la guerra de l'Iraq o per l'OTAN en la guerra del Golf i en la dels Balcanes.

Connexió entre la MAT i l'energia nuclear francesa

Les línies de molt alta tensió (MAT) que continuament es volen construir al llarg dels Pirineus no tenen altra finalitat que el transport d'electricitat a grans distàncies i en gran quantitat. El 2002, l'Estat francès disposava d'un total de 59 centrals nuclears amb uns excedents energètics considerables. Sovint les centrals franceses, tot i les exportacions que ja realitzen a Itàlia, a Alemanya i a Portugal, es veuen obligades a regular la

seva potència i, per tant, a funcionar de manera més perillosa.

A l'Eurocimera de 2002 a Barcelona, la Unió Europea va establir que els estats membres havien de disposar d'un 10% d'interconnexió elèctrica respecte al total de la seva potència instal·lada disponible. Un criteri totalment arbitrari per afavorir els lobbys energètics de Brussel·les i mantenir l'actual sistema centralitzat i liberalitzat de les grans companyies.

El Pla de l'energia de Catalunya 2006-2015

A l'març passat es va presentar el nou Pla de l'energia de Catalunya, un pla no vinculant, ja que l'any 1999 el Govern espanyol va enllestir la liberalització de la producció i comercialització d'energia i va deixar en mans de les transnacionals el futur energètic de l'Estat espanyol. Tot i això, lluny de les boniques aspiracions del Govern tripartit català, es tracta d'un pla continuista amb l'anterior i amb

una submissió total a l'increment de la demanda energètica.

Segons indica el pla, la generació d'energia primària consumida d'origen nuclear passarà de 6.420 kTEP (milers de tones equivalents de petroli) el 2003 a 6.370 kTEP el 2015. És a dir, romandrà amb molt poca variació, quedant demostrat, doncs, que no hi ha cap mena de voluntat política de procedir al tancament de les nuclears.

Amb el manteniment de les nuclears, la perpètua dependència envers els combustibles fòssils, la construcció de noves infraestructures innecessàries i l'augment de les emissions de CO₂ (entre un 94 i un 102%), ens trobem davant d'un Pla de l'energia totalment irresponsable que incompleix el Pacte del Tinell i vulnera tota la legislació internacional.

» Del 2006 al 2015 es desconnectaran 82 reactors a la "UE dels 25", i només n'hi ha un en construcció_

» Un 75% de l'electricitat nuclear es genera als EUA, a França, al Japó, a Alemanya, a Rússia i a Corea del Sud_

» Només hi ha reactors nuclears en 31 estats del món, un 16% dels 191 membres de les Nacions Unides_

» Israel va arribar a bombardejar un reactor a l'Iraq_

»Ve de la pàgina anterior

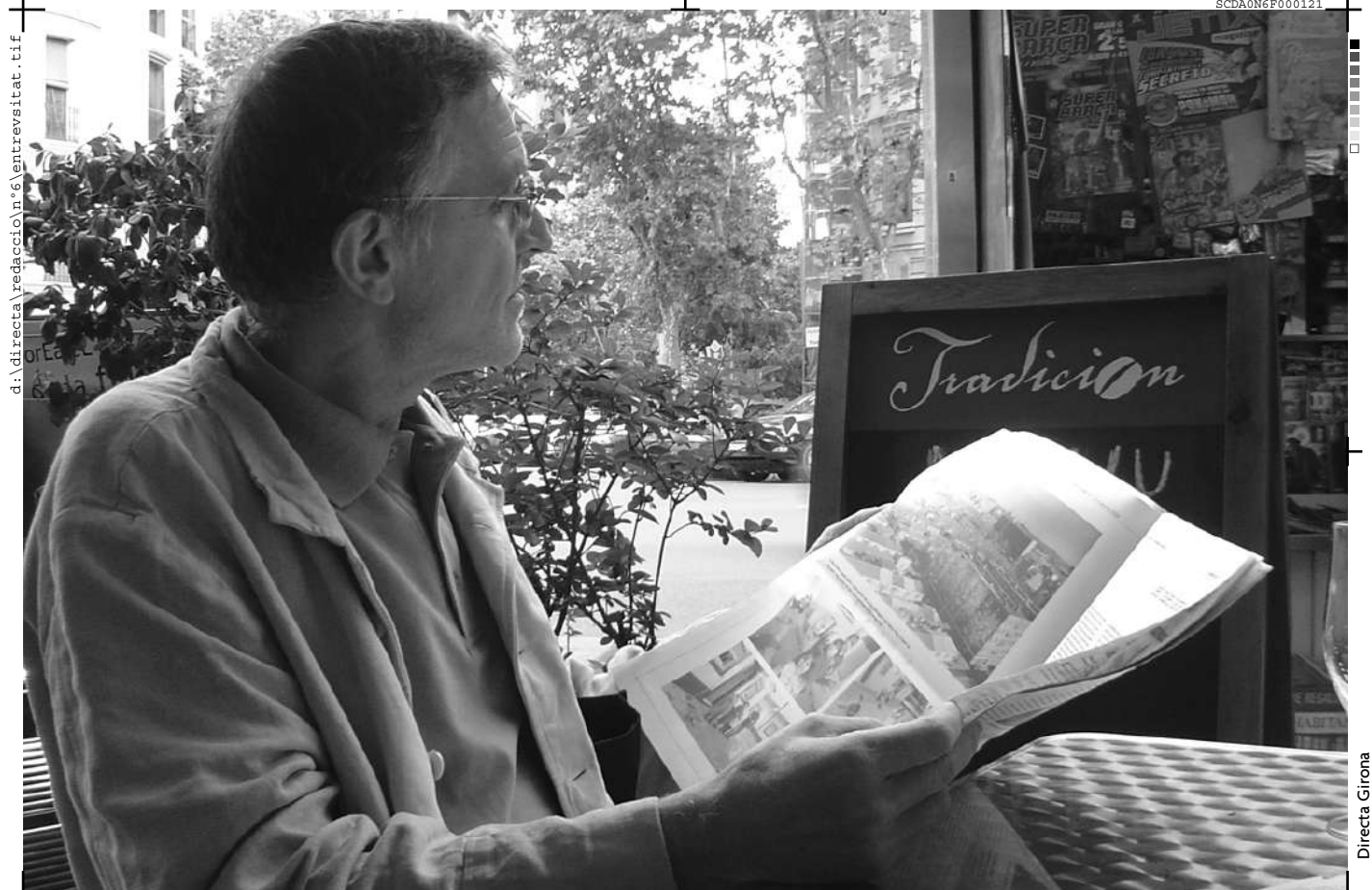
combustibles fòssils per energia nuclear, s'haurien de construir més de 4.700 reactors tipus d'1 GWe repartits per tot el món. Una opció totalment inviable per nombroses raons: suposaria la construcció d'un reactor cada dos dies durant els pròxims 25 anys; xocaria amb la falta de disponibilitat d'urani (fins i tot hi ha seriosos dubtes de disponibilitat per a un lleuger increment de la capacitat actual); s'incrementarien les emissions de CO₂, ja que s'hauria de recórrer a mines de baixa concentració d'urani; es generaria un total d'un milió de tones de residus radioactius d'alta intensitat (no es troba cap solució ni per a l'emmagatzemament de les tones acumulades fins avui —els estudis del magatzem geològic de Yucca Mountain, a Nevada, s'han paralitzat per falsificació de dades); representaria un finançament de 10 bilions d'euros (un 50% del PIB de l'Estat espanyol cada any); serien més de 4.700 possibles objectius d'accions terroristes; tot i considerar una taxa d'accidents molt baixa, suposaria un accident greu cada 20 anys —la realitat demostra, però, que amb Txernòbil, Harrisburg... hi ha risc d'accident cada quatre anys.

Ens calen més raons per estar en contra de l'energia nuclear?

Aquesta situació xoca amb el que s'afirmava anys enrere: que l'energia nuclear no caldria ni mesurar-la a causa de la seva abundància i cost insignificant, que no era perillosa ni contaminant... Ara es torna a mentir dient que solucionarà el problema del canvi climàtic, que s'aconseguirà reproduir l'efecte del Sol amb la fusió nuclear i així obtenir grans quantitats d'energia, que arriben els reactors de quarta generació... ①

ENTREVISTA // JOSEP PUIG

“La indústria nuclear està passant per unes hores molt baixes des de fa molts anys”

Josep Puig, del Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear

Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

Josep Puig és doctor enginyer industrial i és del Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear (GCTPFNN).

Creus que hi ha una revaloració de l'energia nuclear?

La indústria nuclear està passant per unes hores molt baixes des de fa molts anys, ja que el mercat l'ha expulsat i no pot competir econòmicament amb les altres fonts d'energia. Aleshores, aprofita l'ocasió de l'adopció del Protocol de Kyoto i es pretén convèncer la població que és la solució de les emissions de CO₂. En realitat, en els últims 30 anys s'han venut molt pocs reactors; a Europa concretament, en un any,

se n'ha venut un a Finlàndia. Porten un any de construcció i nou mesos de retard: vol dir que ja van per mal camí. Ja veurem si s'acaba posant en funcionament perquè es tracta d'un reactor que no vendrà electricitat al mercat, sinó que és un reactor per a un consorci d'empreses altament consumidores d'energia. Els el va vendre el grup francès Areva per sota del preu de cost, a un preu molt temptador que cap altre reactor no tindrà.

Així doncs, s'aniran tancant en envellir-se com ha passat amb Zorita...

Sí, a mesura que vagin envellint, s'aniran tancant. El que passa és que la indústria nuclear, per no desaparèixer, està fent esforços de gegant per intentar encolomar reactors a qui se'ls deixi

encolomar; però els reactors no solucionen en absolut el canvi climàtic.

I sobre les intencions de l'Iran d'enriquir urani...

Hi té tot el dret, però el que passa és que les potències nuclears li neguen aquest dret perquè elles tenen el monopoli d'enriquir-ne i vendre'n. Però, és clar, per què es tracta així l'Iran i no es tracta amb el mateix recel l'Índia, per exemple, que ha fet el mateix, o el Pakistan o les altres potències que s'han fet la bomba atòmica a partir de tenir reactors nuclears civils?

Per què creus que existeix aquest silenci o tabú en els mitjans de comunicació? Han pas-

sat de puntetes pels 20 anys de Txernòbil i pel tancament de Zorita, oi?

Home, no, s'ha tractat. El que passa és que no es vol destapar el gran escàndol que va significar la construcció dels reactors nuclears a l'Estat espanyol, que és un escàndol financer de primera categoria, i això no ho volen discutir. Per això es parla de fora, parlaran de Txernòbil, de Harrisburg; però, del fet de veure el gran desastre financer que va ser la construcció de les nuclears i les conseqüències que ha tingut, ningú no en parla. Aquí a Catalunya encara estem pagant les conseqüències, si tots els diners que es van gastar els haguéssim dedicat a energies renovables, avui no seriem a la cua de l'Estat espanyol. ②

Neta? Eficient?

- » Un reactor d'1 GW, cada any: evapora 21 hm³ d'aigua necessita 250.000 tones de mineral d'urani (terra)
- » Produïx residus radioactius: en l'obtenció del combustible (730.000 tones) en l'enriquiment de l'urani (150 tones d'U empobrit) a la central (30 tones)
- » Produïx 671 kg de plutoni (67 bombes atòmiques)
- » Emet radioactivitat en el procés de renovació de l'aigua amb pressió que envolta el nucli del reactor. A Catalunya, en un any, s'emeten a l'aire i a l'aigua 250*1012 becquerels o 6.500 curies
- » Només aprofita una tercera part de la calor que produeix
- » El rendiment de tot el cicle nuclear no supera un 10%

Les energies renovables

Per fer front a les conseqüències de l'esgotament del petroli, del canvi climàtic i del tancament de les nuclears, disposem de les energies renovables. Les tecnologies més conegudes i implantades són l'energia solar tèrmica de baixa i alta temperatura, la solar fotovoltaica, l'energia eòlica, l'energia hidràulica, l'aprofitament de la biomassa, la producció de biocombustibles, l'energia geotèrmica i la mareomotriu.

La implantació de les energies renovables, però, ha d'anar acompanyada d'un model econòmic i social diferent, basat en el decreixement, en l'estalvi d'energia i en la reducció del consum.

Impressions

José Calderón. Sociòleg

/opinio@setmanaridirecta.info/

Hi ha un moviment post-CPE a la universitat francesa?

Després de l'èxit de les mobilitzacions contra el contracte de primera feina (CPE), la lluita continua en el conjunt de les universitats franceses. Les coordinadores es mantenen vives i actives, i el nou repte és posar fi a la llei d'immigració "d'usar i llençar" impulsada pel *superministre* Sarkozy. Aquest repte és vital per dotar de continuïtat i de major profunditat política la revolta que va posar fi al CPE, i que es manté, sempre latent, en el conjunt de la universitat.

L'èxit del moviment anti-CPE a les universitats ha marcat un abans i un després en l'organització de la nova composició de classe, com anomenen alguns tota la força de treball, jove o menys jove, socialitzada sota condicions contractuals i d'existència de tipus precari.

El contracte de treball no solament és un factor de regulació i de gestió de la força de treball, sinó que també tendeix a modelitzar-la en el temps. Els anys vuitanta marquen en aquest sentit un abans i un després. La política estratègica de les empreses va buscar durant una època fixar en el temps i en l'espai la mà d'obra, generant una cultura del treball i unes pautes organitzatives de negociació salarial ben específiques. D'un quant temps ençà, la llei del mercat ha penetrat a totes les esferes de la societat, ha enderrocant els murs dels tallers, de les oficines: els imperatius financers al més curt termini, l'ajustament constant i immediat a les variacions de la demanda amb els seus corol·laris de diversificació i de flexibilització, regeixen la vida dels treballadors, i això és condició comuna a tots els individus, independentment de la seva posició social, de la seva condició de sexe, de raça o d'origen (a

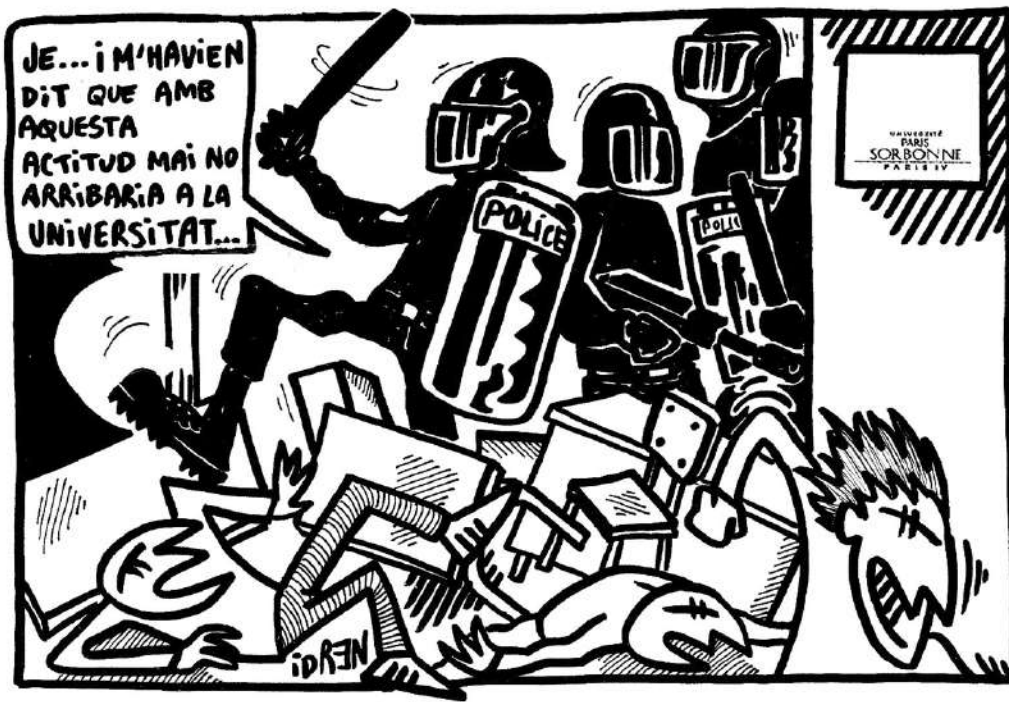
pesar que òbviament cada individu, en virtut de la seva posició, disposi de recursos diferents i fins i tot desiguals per afrontar la seva condició).

Les polítiques de precarització, com les polítiques d'immigració, són una eina més per a l'obtenció de fins econòmiques (la flexibilitat absoluta, la penetració del capital en totes les esferes socials) i polítiques (la desagregació i la disciplinació).

La mobilització contra el CPE s'ha alimentat de la confluència de joves que il·lustren la seva situació amb dimensions com incertesa, estrès, retard dels projectes vitals, infantilització, sensació de transitorietat permanent.

No obstant això, fins i tot en el curs de la lluita, poques vegades s'han referit, cosa que dona matèria per pensar, a l'experiència mateixa del treball sota aquestes condicions, a l'obediència pura i simple que substitueixen les relacions salarials

Si el moviment estudiantil francès vol tenir continuïtat, ha de saber situar una frontera comuna de classe amb altres grups socials

anterior fundades en la recerca de compromisos, a una frontera comuna de classe, en definitiva. Aquí es troba un dels desafiaments majors del moviment estudiantil post-CPE si vol gaudir de continuïtat des d'una major profunditat política: ser capaç de situar aquesta frontera comuna, de classe, juntament amb altres grups socials, encara que respectant l'especificitat i les dinàmiques pròpies de cadascú.

Des d'aquesta perspectiva s'està treballant a la universitat, buscant l'articulació amb els grups que actualment es mobilitzen contra "la llei d'immigració d'usar i llençar" en curs de discussió en el Parlament. Aquesta llei, tot just anunciada, apareix ja com una de les més restrictives, ja que preveu no solament endurir encara més les

condicions d'entrada i d'asil, sinó també les condicions de treball i de residència dels immigrants. Entre altres barbaritats, la llei suprimeix l'atribució automàtica del permís de residència per a tot aquell treballador que pugui demostrar 10 anys de presència en el territori, un termini que per ell mateix semblava escandalós per dilatat en el temps. La pèrdua de l'atribució automàtica ve acompanyada, i això és potser més greu, de la dissolució del dret al recurs a la inspecció del treball, que fins ara era una de les poques baules que permetien, encara que de manera insuficient, defensar unes condicions de treball mínimament dignes.

El nombre de persones al carrer contra aquesta llei ha progressat de manera exponencial: fa un mes, no hi havia més

de 500 persones en una concentració en el popular barri de Belleville. El dissabte 13 de maig gairebé 30.000, de molt diversos origen, desafiant la pluja per manifestar l'oposició a una llei que busca desregular, precaritzar, impedir l'organització, dissoldre els drets dels immigrants, confrontar sectors socials, jerarquitzar formalment la societat per raons d'origen o de raça. Exactament com el CPE.

No obstant això, encara queda molt treball per fer. La llei del mercat ha penetrat a tots els sectors de la societat, però en el lloc de treball, a les universitats, els valors de la societat, irreductibles als valors del mercat, també són presents. Sembla apropiat l'eslògan amb el qual es va treballant: "Valem més que els seus beneficis".

Carles Forns Ros. Doctor en medicina

/opinio@setmanaridirecta.info/

Vaga de metges. Una vaga corporativista

Existeix mar de fons en la sanitat. Malgrat la propaganda, no és una sanitat modèlica. Els metges ho diuen: manen els criteris econòmics i burocràtics. Responsables a Catalunya, primer els polítics i gestors del primer Govern de convergència, així com el tripartit, que es diu d'esquerres.

Els metges van a remolc. Estan frustrats: abans tenien un prestigi; ara cobren poc i no manen. Però les seves reivindicacions cauen en els mateixos errors del sistema, un

problema de diners, més sou i més personal.

Si analitzem la realitat en la sanitat pública, observem que aquest no és el problema. Per què cada vegada tenim més malalts? per què augmenten les angoixes i depressions? per què estan saturats els serveis d'urgències? per què la productivitat real del personal sanitari és ínfima? per què la medicina està deshumanitzada? per què les exploracions complementàries són imprescindibles? I ha molts perquè.

Els valors de professionalitat, d'ètica humanística i d'actitud de servei estan arraconats

La medicina actual té un problema greu: els valors de professionalitat, d'ètica humanística i d'actitud de servei al malalt estan arraconats. Hi predominen altres criteris; mana la tecnocràcia; els malalts són resumits en resonàncies i anàlisis; els protocols són la veritat; les docències i investigacions estan comercialitzades; el fet d'escollar i de palpar desapareix; la judicialització impera; els malalts són simples números administratius. Esquemàticament, els metges esdevenen simples funcionaris.

Els metges haurien de trencar aquest cercle viciós, prioritzant els valors de servei i de veritable promoció de la salut. Fer vagues alienadores és continuar lliscant per una decadència social on la hipocresia és i serà el discurs oficial (més hospitals però més malalts, més escoles però més fracàs escolar). Els instints més baixos i egòlatres triomfen en les nostres televisions o consoles, com un model a seguir. Pobres malalts i pobres metges.

Francesc Arnau. Advocat del col·lectiu DALP

/opinio@setmanaridirecta.info/

L'odi contra la policia

Odi contra la policia. Més odi que mai. Odi és el que noto que creix entre la gent. Entre la gent apallissada de sempre. I no hi fa res que els uniformes canviïn de color. O que la policia canviï de nom. O que canviïn les banderes que porten a la gorra. Els apallissats sempre són els mateixos. Ho he notat durant tots aquests anys fent d'advocat. He vist la manera com ploren i parlen les víctimes. La impotència que senten les mares, sobretot quan són estrangeres. Quan el racisme policial afegeix ignominia a la ignominia.

I els policies, com a aparell repressiu, romanen impassibles; però com a individus continuen sent el primer col·lectiu humà, en l'àmbit mundial, en percentatge de suïcidis (*El País*, 12-3-06).

► Odi justificat

A les acadèmies els continuen educant igual: contra la gent, contra el poble. Sempre recordo aquelles instruccions secretes, dirigides a la policia, contingudes al Pla ZEN (Zona Especial del Nord) que va posar en circulació, a mitjan anys vuitanta, el ministre Barrionuevo del PSOE i de sinistra memòria:

"...quan pugin a un transport públic, mirin d'asseure's sempre en un lloc que els permeti dominar les entrades i sortides del vehicle... No circulin mai sense l'arma reglamentària... Desconfiïn sempre d'una dona atractiva que s'apropa a demanar foc... Les dones atractives també poden ser terroristes..."

► Fa vint-i-cinc anys...

M'ha costat d'entendre. Sempre m'havia resistit a acceptar que l'odi és un sentiment i que pot estar justificat. Que es pot analitzar políticament, com quasi tot en aquest planeta.

Recordo una fita que em va ajudar molt a comprendre-ho. Fa uns vint-i-cinc anys, a l'església de Pompeia, a Barcelona. Estàvem fent un acte de solidaritat amb dues persones preses i acusades de fotre-li una bala a la cama a Jiménez Losantos. L'ambient a Catalunya estava impregnat de les bravates colpistes proferides pel tinent coronel Tejero, el dia 23 de febrer de 1981.

Allà, a Pompeia, refugiats en una sagristia, un advocat ens va explicar des de la taula una experiència personal seva, viscuda pocs dies abans, a la comissaria del barri del Poblenou, la que hi havia a la rambla del mateix nom. L'advocat havia entrat a les dependències policials parlant en català. Havia dit "Bona nit" i poca cosa més, però el policia en va tenir prou per amenaçar-lo:

"...quan a vostè li violin la dona o la mare, ja veurem si ve a demanar ajut a la policia en català o en castellà, senyor lletrat..."

L'advocat ens explicava que, en escoltar això, va sentir odi de veritat i, si no va disparar contra

San Julián

aquell comissari, va ser perquè no tenia a mà l'instrument adequat.

► Actituds fatxenderes

De vegades, aquest ofici d'advocat i permet entrar i copsar determinats ambients policials, judicials i militars, que en el carrer no sempre són detectables. Com l'altre dia, quan en una comissaria dels Mossos d'Esquadra, per l'extraradi de Barcelona, vaig poder veure com un ciutadà d'uns trenta-cinc anys plorava, després d'haver estat víctima de l'agressió d'un policia autonòmic, que anava borratxo i

estava fora de servei... El ciutadà acabava d'estrenar un cotxe nou de trinka i el policia hi havia ocasionat tota mena de destrosses. Vaig veure l'angoixa del pare del noi del cotxe. I la tebior i l'encobriment amb què va intervenir el cap de la comissaria. I l'actitud fatxendera del policia borratxo, allà mateix, davant de tothom, a l'entrada de la comissaria, quan tot ja s'havia acabat. Tot excepte la seva pròpia borratxera.

► La consellera Tura

Aquestes actituds només són possibles perquè, des del poder

polític, els màxims responsables –i les seves respectives clientelles– s'hi complauen. La consellera Tura, per exemple, el Dia de les Esquadres estava eufòrica i, per celebrar el desplegament policial autonòmic a Barcelona, va proclamar (*El País*, 20-4-06):

"...Catalunya ja no pot prescindir dels Mossos d'Esquadra..."

I és que la consellera Tura ja fa temps que ha arribat on anava. Aquesta és la seva societat ideal. Policies pertot arreu. I no suporta que això se li qüestioni. Tots els qui encara lluiten per una societat millor –igualitària, llibertària, sense injustícies...– són els seus enemics, i dona instruccions de perseguir-los.

A la Tura li interessen policies com aquells guàrdies d'assalt que surten a la fotografia del bar Moka, a la Rambla de Barcelona, l'any 1937, en plena Guerra Civil, quan impedièn –en nom de la República!– que els anarquistes accedissin a Ràdio Associació de Catalunya... Policies fidels al poder. Mani qui mani.

► Pilar Rahola

Aquestes maneres de controlar, de fer i de ser de la policia, en realitat tan antigues, són possibles perquè reben el suport incondicional dels intel·lectuals del sistema, que van intoxicant la gent, sempre que poden, amb idees com les que escampa Pilar Rahola (*El Temps*, 25-4-06), en el sentit que l'única joventut sana és la que adora els millors jugadors de futbol. O que l'única escola correcta és la que guarneix les parets de les aules amb pòsters de Harry Potter...

I, mentrestant, l'Estatut, el Barça, la Champions i *panem et circenses*.

Aquestes actituds només són possibles perquè des del poder polític els màxims responsables s'hi complauen

Joan Julibert. Periodista

/opinio@setmanaridirecta.info/

Les parets parlen

Quan anava a escola, recordo que els professors, si no parava atenció, em deien que deixés d'escoltar la paret. Els temps han canviat, i uns quants anys més tard els professors amb prou feines s'atreveixen a dir res que pugui ofendre l'alumne. Des de fa anys, estudis de tota mena, els seriosos i els que no ho són tant, els induïts amb interessos massa explícits i els desinteressats, ens plasmen

amb xifres un fracàs escolar creixent. No voldria entrar en les raons, perquè, pel que he vist, escoltat i llegit, sembla que ni els experts en la matèria hi estan d'acord, però sí que m'agradaria incidir en la manera com aquest fracàs afecta el paisatge urbà.

Hi ha impulsos humans que ens situen davant d'autèntiques empremtes del que hem estat, o som. Un d'aquests és el de

Mostren, com no fan les fredes enquestes, quin és el nivell escolar al nostre país

pintar o escriure a les parets. Des de l'home d'*australopithecus* fins als nostres dies, les parets han esdevingut autèntics vehicles de comunicació. Aquests dies he repassat a Barcelona, però ho podia haver fet a Solsona, Lleida, Berga, Figueres o Amposta, què ens diuen les parets.

Ens parlen de papers per a tots, de nacions que són i no són, i de tortures policials. Però,

més enllà del llenguatge explícit, ens diuen una altra cosa. Aquests missatges mostren, com no poden fer les fredes xifres de les enquestes, quin és el nivell escolar al nostre país. És difícil trobar "nació" amb accent, "assassinar" amb quatre esses o "per a tothom" amb les preposicions com toquen. Potser sí que hauríem d'escoltar més les parets.

La Maria de Valls
Grow-shop
Tot per el cultiu del cannabis

C/ Forn Nou, 26
43800 Valls (Tarragona)
Teléfono: 977 608 329
mail: lamariadevalls@hotmail.com
web: www.lamariadevalls.com

La República
espai - bar
.....MUSICA EN VIU
.....CLOWN, CABARET
.....CANTAUTORS, DJ'S
.....SOUNDS SYSTEMS
.....REGGAE RUMBA-LATIN-FUNK-PUNK-ROCK

C/ ROSALIA DE CASTRO 92 <M> TORRASSA
WWW.LAREPU.COM

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl
LA COOPERATIVA
So i llums
Tel: 93 443 01 90
Fax: 93 329 71 52
autonomia@autonomiadelespectacle.com
AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

Cafè-Restaurant-Llibreria
monviu
Miquel Ricomà, 57
938600789 Granollers

Tecats de l'Ala
LA CARNISSERIA ECOLÒGICA
de la PLAÇA GRAN
VEDELLA • XAI • AVIRAM
FORMATGES • OUS • EMBOTITS
Tel. 93 790 27 94
Plaça Gran, parades 3 i 4 www.monviu.com
08301 MATARÓ comandes@monviu.com

Navegant per la xarxa

Remoure consciències

Moltes vegades no ens adonem (o no volem adonar-nos) de les atrocitats que es cometen arreu del planeta fins que ens toquen de molt a prop. El cas de la Cristina i de la Maria i la seva horrible experiència a San Salvador de Atenco, que explicaven a DIRECTA, pot fer tocar molta gent de peus a terra.

I per si no n'hi ha prou per remoure algunes consciències, només cal anar a <barcelona.indymedia.org> i mirar una de les notícies publicades. El títol ho diu tot: "Testimonis de dones violades i torturades a Atenco, Mèxic", i avança el que van explicar les preses de consciència del penal de Santiaguito a membres de l'Observatori per a la Protecció de Lluitadors Socials i Defensors dels Drets Humans.

Els fragments que podem llegir en aquesta columna són únicament un exemple del que encara passa en molts llocs i molt més prop de casa del que ens pensem. I que el fet de ser dona per als torturadors és com donar via lliure a les aberracions més impensables.

El primer testimoniatge és d'Ana Lilia Mancilla Segura: "Anant cap al cotxe de la policia estatal m'anaven pegant sense pietat; quan hi vaig pujar em van grapejar tot el cos i jo estava amb les mans al clatell sense poder defensar-me. S'estaven drogant, i això els donava més valor".

Gabriela Téllez Vanegas explica com diversos policies la van obligar a practicar sexe oral mentre intentaven sentir-se els amos del món amb comentaris com aquests: "Un policia em va dir que, si volia que m'ajudés, havia de ser la seva puta durant un any... Un altre em va agafar dels pits i va dir que estava ben bona perquè estava donant mamar. Quan anava cap al penal, van abusar de mi durant quatre o cinc hores".

Bàrbara Italia Méndez Moreno és una altra testimoni. Després de ser vexada i de patir abusos de tota mena explica com va fer el viatge cap a la presó: "Vaig fer tot el viatge despullada, sobre dues persones més. Sobre l'esquena i el cap tenia assegut un policia". El viatge va durar quatre hores...

Carta dels detinguts el 4 de febrer

Rodrigo, Álex, Juan
Presó Model de Barcelona

Hola a totes! Primer de tot, volem agrair tot l'afecte i el suport que hem rebut; sense vosaltres això seria molt difícil de portar.

Ja han passat més de tres mesos i seguim tancats sense una explicació convincent i sense proves; és més: a mesura que passen els dies, queda més clar que som víctimes d'un muntatge policial i polític i que la justícia i els mitjans de comunicació estan a favor d'uns i contra uns altres. Han tractat de crear una imatge nostra com a violents i homicides, alhora que han silenciats les rares actuacions policials i tota la vostra lluita, les coses que s'organitzen per demanar una explicació i la nostra llibertat. De tota manera, seguim tenint confiança que el temps i la lluita de totes nosaltres juntes donarà fruits, ha de donar els seus fruits; l'energia mai no desapareix: es transforma i es reproduïx, i l'energia dipositada en això no serà l'excepció.

Volem que sapiguen que, malgrat tot, estem bé, tenim força per seguir endavant i seguir lluitant en aquesta batalla fins al final i moltes més al vostre costat.

Continuem fermes i unides com sempre hem estat... Esperem poder sortir d'aquí aviat i tornar als carrers amb vosaltres. Seguiu amb força i mantingueu-vos lluitant. Us trobem a faltar i alhora us sentim pròximes.

Recordeu que dins nostre seguim sent lliures. I al vostre costat. I que mai no aconseguiran fer-nos callar.

Crítica a l'editorial

Ester Castro i 12 firmes més.
Nou Barris, Barcelona

Decepció. És el primer que ens ha vingut al cap quan hem llegit el número 3 de la Directa, un projecte en el que creiem però que assegura que ser mileurista és ser un privilegiat. Res més lluny. A l'autor o autora de l'editorial ens agradaria dir-li que cobrar mil euros al mes és ser precari, encara que no ho consideri així. Es poden cobrar mil euros sent autònoma, sense atur, sense baixes. O tenir un contracte d'obra i servei per a 9 mesos i els altres sense cobrar. O treballar també els dissabtes i de nit els caps de setmana. O cobrar mil euros amb dues feines. I sí, es poden cobrar mil euros amb un contracte indefinit de 12 pagues. Però no estem pujats al dòlar com sembla assegurar l'editorial. Algunes compartim pis amb dues companyes més perquè el lloguer s'emporta una bona part del salari, i la llum, gas, aigua, menjar, neteja, medicaments, etc.. que l'editorialista oblida. Algunes tenim dos fills i la pare-

Víctimes dels Mossos a Esplugues

Un camió va caure als fonaments de les obres de construcció de la nova comisaria dels mossos d'Esplugues

Jesús Zamora
Esplugues de Llobregat

L'any passat, tots els partits polítics de l'Ajuntament d'Esplugues de Llobregat van votar a favor d'instal·lar un magatzem de mercenaris d'esquadra en uns terrenys municipals. Tan de sobte ens assabentem de l'existència d'uns 4.000 m² de sòl públic previst per a equipaments com de la seva pèrdua per construir-hi la futura comissaria i els injutjats municipals. No vam tenir prou amb aquesta desgràcia: a l'abril, van començar les obres enderrocant una torre de respiració de la mina Vidal, situada feia segles sobre un conducte soterrat d'aigua procedent de Sant Pere Màrtir. La següent víctima d'aquesta aberració social ha estat un camió que, quan feinejava a les obres dels calabossos, va caure de cap com podeu veure en la imatge.

Veient les prèvies a la imposició d'aquesta organització armada, exigeixo la seva dissolució, ja que tampoc no vull que es repeteixin les tortures de Torà o de l'Hospitalet de Llobregat, els casos de negligència de Berga o de Santa Coloma de Gramenet amb dos morts. No oblidem tampoc les detencions pel Pla Caufec.

cartes

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info

o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

lla cobra el mateix i costa molt arribar a final de mes.

Sabem que hi ha gent que està pitjor, però també molta altra que està millor. Els nostres contractes (les que en tenim) són precaris, temporals, sense dret a menjar, de 12 hores diàries, amb caps sexistes, i amb l'amenaça que si no calles s'encarregaran que no trobis feina. Contràriament al que diu l'editorial, no tenim expectatives de millorar perquè cobrar mil euros amb 29 o 35 anys és el màxim que sabem que aconseguirem. Perquè durant anys no hem passat de 450 euros.

L'editorialista ha de saber que pots comprar a "botigues del centre" una samarreta per 3 euros i 3 calçotets per 7, que no anem al mercat cada dia, ni videoconsola, ni cotxe perquè no el podríem mantenir però també perquè respectem el

medi ambient. I dir que hi ha gent que està pitjor és caure en el discurs dels qui manen, dels qui diuen "no et queixis que n'hi ha que voldrien estar com tu". És demagògic dir que als països pobres no cobren mil euros al mes perquè tampoc costa 900 tenir un sostre, i si va a qualsevol barri obrer de Barcelona no trobarà lloc per aparcar perquè la societat capitalista ha fet que l'obrer vulgui tenir cotxe, mòbil d'última generació i parabòlica (només cal mirar els balcons de la Mina). No és indignant dir juntes les paraules mileurista i precarietat. És indignant que algú vinculat als moviments socials faci el joc als empresaris i practiqui aquesta demagògia.

Potser com a mileuristes tindrem la sort d'agafar el tren i fer tres setmanes de vacances (en alguns casos després d'anys sense fer-ne), però ens sembla

que això és digne. Igual que ho fa el veí del barri obrer on vivim. Potser podrem reclamar treballar 50 hores a la setmana (això de les 40 és un somni). Potser mengem tres àpats cada dia, però això creiem que és digne. I potser podrem pagar, amb aquests mil euros, la subscripció a la Directa. Si és que ningú se sent ofès per rebre diners d'uns capitalistes com nosaltres.

Només esperem que qui ha escrit aquesta editorial no ho hagi fet des de l'ordinador de casa o del ciber (1 euro mitja hora en molts casos) i que no sigui d'aquests "solidaris" i que paguen el bitllet que no ens podem permetre per anar a Veneçuela a fer de progre. I esperem que no tingui moto, ni cotxe, ni furgoneta. I que no tingui mòbil. Si no estariem parlant d'hipocresia.

Així està el pati

► Pàgina 10
El seguidisme que la direcció de CCOO i UGT fan de les reformes laborals i de les pensions han provocat tensió a l'interior dels sindicats

► Pàgina 11
Una de les treballadores de Braun -que previsiblement serà acomiadada- ens explica com ha viscut aquests anys i com viu ara les lluites a la fàbrica

► Pàgina 12
La gran majoria d'entitats independentistes i sobiranistes de la societat civil optaran pel NO en el referèndum sobre el nou Estatut del 18 de juny

PALLARS JUSSÀ // VALL FOSCA ACTIVA DENÚNCIA EL NEGOCI QUE VOL DESTROSSAR EL PARATGE

Els futurs xalets de la Vall Fosca ja són venuts des de Londres i Varsòvia

✉ Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Una de les àrees muntanyoses més tranquil·les del Pirineu ja està -segons denuncia la Plataforma Vall Fosca Activa- "sota amenaça de convertir-se en un nou pol d'atracció del turisme internacional que desestabilitzarà l'equilibri mediambiental i social de la comarca". Un conjunt d'empresaris capitanejats per la immobiliària gallega Fadesa han decidit invertir més de 230 milions d'euros en el que ells anomenen un "resort" d'alt standing.

Del 2 al 4 de juny s'organitzen unes jornades en defensa de les muntanyes amenaçades

La Vall Fosca està situada a la part més alta de la comarca lleidatana del Pallars Jussà, rodejada de muntanyes d'uns 3.000 metres d'alçada i amb l'encaix del riu Flamicell al llarg d'uns 19 km. La població censada és de 727 habitants distribuïda en 19 nuclis. El macroprojecte seria de gran impacte ja que significaria la construcció de més de 7.000 places de residència temporal entre hotels i apartaments, multiplicant per 10 la població actual en temporada alta. Inclouria una nova àrea esquiable d'accés mitjançant un gran telecabina. També han planificat la instal·lació d'una discoteca, piscines, pistes de tennis, *spa*, una bolera, sauna, camp de golf, centre comercial i un restaurant a l'estil mexicà.

Marxa a la Vall de Felià el diumenge 21 de maig. A la mateixa hora també es pujava al Moixeró en defensa del Pedra

► **La caminada fins a Felià**
Encara que ja s'hagin iniciat obres del camp de golf i apartaments a la gran esplanada d'Espui, el projecte no preveu obrir portes fins a la temporada 2007-2008. Les àrees naturals més afectades seran les valls de Rus, Llevata i Felià -aquesta última és la que dona nom a tota la zona. Per això, des de la plataforma Vall Fosca Activa van organitzar el 21 de maig una caminada popular per conèixer el paratge i denunciar els plans urbanístics que l'amenaçen.

La caminada es va fer paral·lelament a 25 pics d'arreu de l'Estat espanyol, en una iniciativa conjunta a favor de la Carta de les Muntanyes. L'esborrany d'aquest document va ser elaborat l'any 2002 i tot hi haver passat quatre anys encara no ha estat aprovat. La Red de Montañas, impulsora dels ascensos, qüestiona la voluntat del govern de defensa de les grans àrees muntanyenques, que segons diuen "estan essent gestionades com a patrimoni empresarial, convertint serralades com el

Pirineu en la nova Costa Brava." A Catalunya també es va fer un ascens a les Penyes Altes del Moixeró -a la Cerdanya-, organitzat per la Plataforma Salvem Pedra.

► **Què necessita la comarca**
Des de Vall Fosca Activa han emès diversos comunicats on expliquen "què és el que realment necessita la comarca". Diuen que s'ha de plantejar l'accés a llocs de treball estables, així com habitatge per a la gent resident durant tot l'any que pugui donar sostenibilitat social a tota l'àrea.

"El sector agroromader, l'agroecologia i el sector industrial han d'anar lligats amb el turisme racionalitzat, vinculat a la cultura local i l'entorn natural." L'urbanisme ha de ser "equilibrat i pensat com a complement o continuació del teixit de carrers i places ja existents dins el conjunt dels nuclis de la vall."

També cal recordar que el Bloc Popular en Defensa del Pirineu ha convocat una trobada del 2 al 4 de juny a La Fonera de Torre de Capdella, on s'hi inclouran xerrades, tallers i activitats musicals. ☎

La reflexió

La situació de les muntanyes és preocupant

✉ Plataforma Vall Fosca Activa

El temps passa i la situació a les muntanyes cada vegada és més preocupant, aquí als Pirineus en tenim uns bons exemples (Vall Fosca, Vall de Felià, Vall d'Àrreu, Vall de Ruda, etc...). Lluny de millorar la sensibilitat de les autoritats ambientals i dels responsables polítics respecte les importants funcions ecològiques, socials i econòmiques que fan els sistemes naturals de les muntanyes, aquestes zones estan cada vegada més i amb més freqüència, sota el punt

de mira de projectes d'explotació insostenible dels recursos naturals i dels espais protegits, que els promotors justifiquen amb l'argument de la dinamització econòmica de les zones rurals i la previsió de nous llocs de treball.

La pressió urbanística i especuladora està al darrer de la major part d'aquests projectes, que generalment estan vinculats a la creació o ampliació d'estacions d'esquí. Aquí en tenim un bon exemple: Vall d'Àrreu al Pallars Sobirà, ampliació de Vaquèira-Beret, i Vall de Felià al Pallars Jussà,

creació d'una nova estació d'esquí. I també vinculats a altres promocions esportives i recreatives pensades per grans multituds, amb l'al·licient de l'alta qualitat paisatgística i moltes vegades prop d'espais naturals protegits. Amb l'agregant que, en alguns casos, els interessos econòmics estan provocant i forçant canvis en la legislació ambiental d'aquests espais per així poder permetre la construcció d'aquests tipus de complexes. El Pla d'Espai d'Interès Nacional de Felià no es recull a la proposta de Xarxa Natura 2000.

Els tentacles de FADESA arriben a Europa i Marroc

Les oficines que la multinacional gallega Fadesa ha obert a Londres i Varsòvia ja estan venent els 965 apartaments que es volen construir a la Vall Fosca. Van dirigits a empresaris d'alt standing que ja pensen en jubilar-se al paratge del Pallars Jussà. L'Europa de l'Est es consolida com a un mercat de diner fàcil que pot ser invertit en el negoci immobiliari. Fadesa és una gran saga familiar fundada a mitjans dels 70 per Manuel Jove Capellán que mou milers de milions d'euros l'any. Es tracta d'una de les grans fortunes gallegues al costat

dels negocis d'Amancio Ortega amb Inditex i la cadena Zara. Fadesa és la 5a immobiliària de l'Estat espanyol i té accionistes com Augusto César Lendoiro i l'esposa de l'actual ambaixador espanyol al Vaticà Francisco Vázquez.

Ha estat la marca patrocinadora que apareixia a la roba i el micròfon de les rodes de premsa del Deportivo de La Coruña. La seva expansió ha arribat fins a Tànger i la costa propera a Ceuta, on el president de Fadesa va inaugurar, acompanyat de Mohamed VI, dos grans holdings turístics.

ESTAT ESPANYOL // DESPRÉS DE LA REFORMA LABORAL ÉS EL TORN DE LES PENSIONS

La retallada al sistema de pensions genera tensions a Comissions Obreres

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La filtració d'un preacord en la reforma de les pensions succeïda divendres 19 es lleigeix, segons les fonts sindicals consultades per DIRECTA, com un intent del Govern de pressionar, "encara més", els sindicats per a que acceptin unes condicions que "perjudiquen objectivament les seves bases". Com a rerefons es trobarien les ganes de Zapatero de presentar nous "èxits" de la seva gestió que el reimpulsin en

nicat (quatre línies textuais) on es nega rotundament l'existència d'aquest preacord i "considera desafortunada la filtració" que "no ajuda al procés de diàleg". UGT no ha emés cap comunicat al respecte. Es dona la circumstància que en aquests moments està negociant amb el Govern el pagament d'una gran quantitat de diners en concepte de devolució de patrimoni històric.

Les raons del malestar

Segons les mateixes fonts, les causes d'aquesta petita "insurrecció" es trobarien en un tema (les pensions) que afecta unes bases militants sindicals amb una mitjana d'edat d'entre 50 i 60 anys, i que patirien una retallada directa i sense contrapartides dels seus ingressos econòmics.

El primer punt d'aquesta reforma sembla que seria l'augment de dos anys en el període mínim de cotització (dels actuals 4.700 dies efectius fins als 5.475), doncs ja no comptabilitzarien les pagues extres. L'aprovació d'aquest punt significaria, per Jordi Pujol, advocat del Col·lectiu Ronda, la reducció d'aproximadament el 14% del que es cobraria per la pensió, que es calcula segons els anys que s'han cotitzat i aquests disminuirien de cop.

Altres punts sobre la taula de negociacions són la retallada en les pensions de viudetat (incompatibles ara amb altres ingressos) i la jubilació anticipada, durament penalitzada. Això últim, de forma paradoxal, dificultaria el fet de convèncer les plantilles d'empreses que vulguin marxar perquè acceptin tancaments a canvi de prejubilacions, el que també ha indignat els militants de CCOO que, "a l'hora de la veritat, són els encarregats de convèncer les plantilles i ara se'ls complicarà molt més la feina", segons les mateixes fonts sindicals. ☹

La reforma de les pensions afecta molt directament les bases militants sindicals

les enquestes de popularitat, a més de tractar un tema que podria arribar a ser espinós en un moment de distracció mediàtica pel proper referèndum de l'Estatut català i per l'inici de les negociacions amb ETA.

Aquesta filtració no va caure bé entre els amplis sectors de CCOO, que no van amagar el seu malestar per un anunci "que veuen molt llunyà". La "revolta" d'importants federacions com Transports, Químiques i Banca i d'alguns territoris com Castella-Lleó i Astúries, però sobretot de la totpoderosa minerometal·lúrgica va obligar la central sindical i el Ministeri de Treball a desmentir que aquest preacord fós ja una realitat. De fet, al web de CCOO encara es pot llegir un breu comu-

Els delegats sindicals mentre feien la roda de premsa a Terrassa

VALLÈS // CANDIDO MÉNDEZ PARTICIPA A UN ACTE DEL PSC EGARENC

Una trentena de delegats sindicals de Terrassa denuncien la reforma laboral

Directa Terrassa
/terrassa@setmanaridirecta.info/

Dijous 18 de maig es va evidenciar a Terrassa el malestar generat per la nova reforma laboral signada per patronal, govern i sindicats majoritaris. Aprofitant que el secretari general d'UGT, Cándido Méndez, realitzava una xerrada organitzada pel PSC egarenc amb el nom de "Noves fronteres per a Terrassa", més de 30 delegats i delegades sindicals afiliats a CGT, CO.BAS, USO i els mateixos CCOO i UGT, van mostrar en una roda de premsa el desacord amb la reforma laboral. A l'acte es va presentar un manifest on es denunciava que la reforma no soluciona la precarietat laboral i que el procés de

negociació s'ha realitzat sense tenir en compte la classe treballadora en general i donant l'esquena, en particular, a la pròpia afiliació de CCOO i UGT.

Mentre Cándido Méndez considerava que, per convertir els contractes temporals en fixes, la fórmula màgica era generalitzar l'acomiadament barat de 33 dies per any a tots el contractes temporals, les diferents persones concentrades a la roda de premsa denunciaven que "S'estan utilitzant els mateixos arguments que a la reforma laboral del 97 on es va abaratir el cost de l'acomiadament improcedent de 45 a 33 dies i on es prometia la reducció de la temporalitat del 33% al 15%. Des de 98 la patronal s'ha embutxacat 17.000 milions

en concepte de bonificacions i la temporalitat afecta el 34% de les persones assalariades", però apart que la reforma augmenta les bonificacions "es satisfà una de les reivindicacions més volgudes per la patronal: la rebaixa, amb caràcter general, de les cotitzacions patronals a la Seguretat Social".

Així doncs, a la roda de premsa es va evidenciar la distància entre els interessos de les cúpules sindicals de CCOO i UGT i els dels treballadors i treballadores. Per això, es va fer una crida a les persones afiliades de CCOO i UGT per a que exigeixin la retirada de la signatura i van convidar a la classe treballadora a sumar-se a les futures mobilitzacions per l'ocupació estable i digna. ☹

La marxa il·legalitzada del personal de Mercadona a la plaça Sant Jaume de Barcelona

Il·legalitzen les protestes de la plantilla de Mercadona

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Ja fa 60 dies que estan en vaga els treballadors del centre logístic que l'empresa té a Sant Sadurn d'Noya. Les mobilitzacions han estat contínues, amb encartellades i concentracions davant dels supermercats. A Barcelona les marxades es convoquen els dissabtes a migdia a la plaça Universitat i el Departament d'Interior les ha il·legalitzat. S'han produït també sabotatges contra els autobusos que recullen treballadors a Barcelona. Des de CNT es denuncien les "amenaces de mort, acomiadaments, esquirols duts d'altres centres i assetjament" a una plantilla en

la que pràcticament el 100% dels treballadors són immigrants contractats per l'empresa en els seus països d'origen. Aquesta pràctica està estesa a altres empreses com Inditex i El Corte Inglés. Recordem que el president de Mercadona és Joan Roig, un dels empresaris més influents de Catalunya, molt amic de la cúpula de Convergència i especialment del seu dirigent Artur Mas. La protesta està sent molt dura ja que a banda de no rebre el sou dels dies no treballats, els vaguistes no han rebut encara el pagament dels últims mesos que sí han treballat. La Fiscalia, paral·lelament, està estudiant la il·legalitat dels acomiadaments que van ser l'origen de les mobilitzacions. ☹

ENTREVISTA // LOLA VALIENTE, 49 ANYS
Treballadora de Braun afectada pel
tancament de la planta d'Esplugues

“És la meva vida i no penso deixar que tanquin l'empresa”

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Treballadora de la secció de planxes a Braun. Treballa des dels 11 anys i cotitza des dels 15. Ha criat el seu fill ella sola. 30 anys a l'empresa, des dels 19. Ascendida a una feina, fins llavors exclusiva per a homes, després de molta suor. Després de l'anunci de tancament de l'empresa l'hem entrevistat.

Quina és la situació de les companyes a la planta?

La majoria que estem a l'empresa tenim entre 48 i 52 anys, vam entrar amb 14 i 15 anys. Fa temps que no anem de vacances i vigilem les despeses, per la por al futur incert. No som números, tothom té la seva història personal: companys que tenen dos fills a la universitat, parelles que treballen a la Braun, la meua hipoteca... Quan ets més gran tens més inseguretats. Tenim molta por.

Abans has explicat que tots els rumors de tancament s'inicien quan la multinacional Procter & Gamble compra Gillette, propietària de Braun. Com ho heu viscut?

Van començar dos anys d'angoixa, perquè la direcció ens ha mentit. La gent està rebotada i és normal, ens tracten com si fóssim un guant, ni ens miren, semblem gosos. Aquí m'he deixat la salut i ara em treuran la vida.

Quin ambient hi ha entre les companyes després de l'anunci de tancament de vivendes passat?

Pensa que el dia que a *Expansión* s'afirma que tancava Braun, tothom va parar de treballar i va sortir a plorar. Avui dia, som com una família: ens ajudem i estimem, es posa malalta una i anem a casa seva a ajudar-la. La gent és molt bona i lluitadora. Aquesta setmana ens besem i plorem. Tens por a tot i a tothom, a que la gent

es quedi a casa perquè es conforma amb els diners. Por als sindicats, perquè no saps com reaccionaran. Igualment, s'hauran de mullar el cul perquè se'n van al carrer també.

L'empresa afirma que la planta és viable. Com ho valoreu les treballadores?

Els sindicats asseguren que l'empresa té beneficis i és viable. Però arriben materials defectuosos o en falten i hem d'aturar la producció. Sembla que l'empresa vulgui baixar la productivitat...

“La gent estava molt còmoda i hem deixat, per exemple, entrar les ETT”

Com us plantegeu les futures mobilitzacions?

Porto 30 anys a l'empresa i fa temps hi havia molta mobilització: abans sortia tot el Baix Llobregat al carrer si pegaven a algú. La policia ha vingut a endur-se gent de la Braun perquè estava molt implicada.

Avui no hi ha esperit de lluita. Ens hem conformat amb tot el que ha vingut. La gent estava molt còmoda i hem deixat, per exemple, entrar les ETT. Hem perdut un munt de millores, però amb això, que és més seriós, espero que la gent reaccioni. Sort que ha entrat un grup de gent jove amb ganes de plantar cara que de bones no marxaran. Els grans no tenim prou forces per fer certes coses. Jo el que puc fer és aguantar i que em peguin, lligar-me, cridar, però no em posaré a cremar res.

Jo no penso marxar, totes tenim problemes d'esquena, a totes

“Sort que ha entrat un grup de gent jove amb ganes de plantar cara que de bones no marxaran”

ens han operat i no tancaran l'empresa tan fàcilment. Hem de protestar al màxim: tallar carreteres, cremar pneumàtics..., el que sigui.

La direcció diu que es tancarà la planta a finals de 2008 progressivament. Com anirà el procés?

Han plantejat un tancament total, una deslocalització pura i dura. Encara que s'ha dit que traslladarien el departament d'investigació (R+D) a Alemanya, la gent que hi treballa ens diu que no els recol·loquen. Han dit que alguns podem ser recol·locats, però aquesta és l'única planta a l'Estat espanyol. Si avui marxen 20 i demà 30, quan tanquin quedarem quatre gats. Això ho pots interpretar com vulguis, jo penso que és una forma de dividir-nos. Jo m'implicaré fins al final, però hi ha qui no: quan li arreglin la seva situació, per por o per la seva edat o perquè no té

esperit de lluita, hi ha gent que agafarà el diner i se n'anirà cap a casa. Qui quedarà pel tancament, els grans que no podem fer res? Exigirem que prejubilin la gent de 50 anys, però lluitarem perquè l'empresa es quedi. Ara haurem d'esperar i esperar.

Penseu difondre el conflicte fora de l'empresa?

Ja he parlat amb la família i ho estem explicant a tothom, al mercat, al carrer, perquè vinguin a les mobilitzacions. Ens hauríem de posar en contacte amb els treballadors d'empreses subministradores perquè també els afecta. Penso que s'haurien de boicotejar els productes d'aquestes empreses. ☺

Edu Bayer

CAMP DEL TÚRIA // DESOBEDIÈNCIA CIVIL A LES BASES MILITARS

La inspecció ciutadana torna a “colar-se” per quart cop a Bétera

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La Inspecció Ciutadana és una iniciativa de desobediència civil que reclama el retorn dels terrenys que ocupa l'actual base de l'OTAN a Bétera (Camp del Túria) a la població. Un dia a l'any s'organitza un “equip d'inspectors ciutadans” que intenten comprovar “l'existència d'armament altament perillós”

a la instal·lació militar. Amb aquesta finalitat entren de forma il·legal, però “pública i anunciada” a la citada base fins que són aturats i expulsats per la Guàrdia Civil.

En l'edició d'enguany, celebrada el 20 de maig, una cercavila en la que van participar unes 120 persones va sortir de l'albereda de Bétera. Vestits amb bates blanques, portant cartells en diferents idiomes contra la guerra i els exèr-

cits i acompanyats per un grup de dolçainers i tabalets es van acostar a la caserna fortament vigilats pel cos d'antiavols de la Guàrdia Civil. A pesar d'aquesta vigilància, una desena d'inspectors va aconseguir passar entre la filferada i entrar al perímetre militar, on fins i tot van plantar alguns arbres de viver que duien. Seguidament van ser desallotjats de forma molt brusca pels agents, ocasionant

esgarrapades i contusions a alguns d'ells, encara que cap va ser detingut. L'acció es va cloure amb una repoblació simbòlica d'arbres al peu mateix de la tanca.

L'acció s'emmarca dins d'una campanya internacional antimilitarista anomenada “Reclama les bases”, amb accions no violentes a diferents instal·lacions militars i afins. També s'hi inclou la “marxa per la despenalització de la Serra

d'Aitana (Comtat), realitzada el dia 21, en que es va entrar a la instal·lació de radars militars que hi ha en aquestes muntanyes. Aquest cop sí, però, que es van registrar dues detencions de dos integrants del Col·lectiu Tortuga, que en el moment de tancar aquesta edició encara no havien passat a disposició judicial ni se sabia els càrrecs que se'ls imputaven. ☺

CATALUNYA // POLÈMICA A LA 'CORPO' PER LA COBERTURA DEL REFERÈNDUM

El no esdevé l'opció hegemònica d'oposició al referèndum de l'Estatut

El director d'Unescocat, Agustí Colomines, encapçala la Plataforma Estatut Jo Sí, a favor d'un text que té com un dels únics avenços el possible reconeixement de Catalunya a la UNESCO

Roger Palà

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Ni blanc, ni nul. El no ha esdevingut l'opció hegemònica defensada pels moviments socials crítics amb la reforma estatutària aprovada pel Congrés espanyol. Qui primer el va defensar va ser la Coordinadora Unitària per l'Autodeterminació (CUA), un dels gèrmens de la campanya Diguem No, on han confluït l'esquerra independentista amb els sectors més sobiranistes de la Plataforma pel Dret a Decidir (PDD). Aquests col·lectius l'han vist com la millor opció per fer campanya explícita pel no en un moment en què la PDD donava suport a totes les formes de rebuig de manera genèrica.

Els criteris de la direcció de TV3 per cobrir el referèndum inquieten als treballadors

Després d'un setmanes de debat intens, però, la PDD ha decidit finalment optar pel no, malgrat al seu sí hi ha col·lectius que segueixen defensant altres formes de vot. La PDD ha tingut en compte, segons explica en un comunicat, que "les opcions de vot nul o blanc requereixen d'una conscienciació i un nivell d'explicitació superiors a una opció negativa", i que la força de la Plataforma "queda limitada davant la impossibilitat de pronunciar-se més enllà d'un rebuig genèric". La PDD ha convocat un acte públic sota el lema "Rebutgem aquest Estatut amb el no" el proper 27 de maig a les sis de la tarda a la Plaça Catalunya.

A ningú se li escapa que en la decisió final de la PDD hi ha tingut un pes específic l'arrebossada de les bases d'ERC a la seva direcció, que va passar d'optar "preferentment" pel nul al no. Però també els posicionaments d'intel·lectuals de l'òrbita sobiranista com el sociòleg Salvador Cardús, el director de Vilaweb, Vicent Partal, el catedràtic de dret constitucional Hèctor López Bofill o l'escriptora Isabel Clara-Simó.

► Estatut, jo sí

Un intel·lectual de l'òrbita sobiranista que, en canvi, opta pel sí, és el director d'Unescocat (antic Centre Unesco de Catalunya), el professor d'Història de la UB Agustí Colomines, impulsor de la nova plataforma Estatut Jo Sí, que

Plafó publicitari del govern de la Generalitat a l'avinguda Paral·lel

preten consolidar-se com un pol favorable a l'Estatut de la Moncloa des de la societat civil.

La Plataforma havia de donar a conèixer el seu manifest i les primeres adhesions el dilluns 22 de maig, però en el moment de tancar aquesta edició de la DIRECTA [dimarts 23] encara no les havia fet públiques. No deixa de ser curiós que sigui precisament el director d'UNESCOCAT un dels defensors del nou text. El nou Estatut català reconeix pocs avenços, però un d'ells fa referència, precisament, a la possible representació de Catalunya a la UNESCO. Es tracta de l'article 198, que estableix que "la Generalitat ha de participar en els organismes internacionals competents en matèries d'interès rellevant per a Catalunya, especialment la UNESCO (...) en la forma que estableixi la normativa corresponent".

Aquesta referència obriria la porta a que Catalunya fos membre associat de la UNESCO, condició que ostenten en l'actualitat Macau, les Antilles holandeses, Aruba, les Illes Caiman, les Illes Verges britàniques i Tokelau. El mateix Colomines defensava aquesta opció en un article al diari Avui el passat 1 de maig.

Segons la normativa per la que es regeix la UNESCO, poden assolir aquesta categoria "els territoris que no assumeixin ells mateixos la responsabilitat de la direcció de les seves relacions exteriors". Això seria possible si l'Estat espanyol sol·licités aquesta adhesió en nom de Catalunya a la conferència general d'aquest organisme.

Félix Martí, exdirector del Centre Unesco, explica en un article publicat per l'Observatori de l'Estatut que "la menció de l'article

198 estaria a l'espera d'una aplicació de la normativa interna de la UNESCO que no sembla gaire fàcil d'aconseguir i que, en tot cas, convertiria Catalunya en membre de segona divisió". Per Martí, "en

l'àmbit de les relacions internacionals, el nou Estatut de Catalunya consolida les limitacions actuals perquè accepta, com en totes les altres àrees, la validesa de la Constitució Espanyola".

Polèmica a la CCRTV

Un altre tema que serà clau en el referèndum de l'Estatut és la cobertura mediàtica que rebran les diferents opcions de vot. És especialment significatiu el document aprovat pel consell d'administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV), que afirma que "per no confondre la ciutadania, és convenient que siguin tractades de manera diferenciada les dues posicions que es presenten: el sí i el no". El Comitè Professional de la 'Corpo', integrat per periodistes de TV3 i Catalunya Ràdio, ha manifestat que aquest punt "afegeix un element més d'imposició i d'interferència política" en el seguiment de la campanya. Històricament, els periodistes dels mitjans públics catalans han reivindicat poder donar la informació electoral en funció del seu interès periodístic i no d'un sistema de quotes de temps per partits en funció dels resultats als comicis més recents. En el cas del referèndum estatutari, seguint aquestes directrius, no queda clar com haurien de cobrir TV3 i Catalunya Ràdio els actes de les diferents plataformes ciutadanes favorables al no... Però tampoc les favorables al sí. Veurem que passa.

La campanya Diguem No s'estén pel territori

Roger Palà

(text elaborat amb informacions de Directa Osona i Directa El Camp)

Les diferents cèl·lules locals de la campanya Diguem No ja treballen de manera activa en la cursa pel referèndum estatutari. Divendres 19 de maig es va fer la presentació de la campanya a Vic. L'acte va tenir lloc a les 8 del vespre al Casino de la capital d'Osona i va aplegar unes 60

Presenten la campanya a les comarques d'Osona i Tarragonès

persones. Va conduir l'acte Francesc Ribera Titot, cantant de Mesclat, Dijous Paella i Aramateix. La presentació va anar a càrrec de Quim Soler, membre de la CAL i de la CUP de Vic, i Aleix Cardona, un dels portaveus de la campanya nacional, que van exposar les raons per les que, al seu parer, cal votar no al referèndum de l'Estatut.

El passat 11 de maig, la campanya Diguem No i la Campanya Unitària per l'Autodeterminació (CUA)

també van presentar-se a Tarragona, a la seu del Col·legi de Periodistes. A les comarques del Camp, les dues organitzacions han creat una coordinadora per treballar conjuntament. Compten amb l'adhesió dels casals de Reus, Riudoms, Tarragona, Torredembarra i Valls, i de les assemblees locals i comarcals d'Endavant i Maulets. L'experiència ha de servir, més enllà del referèndum, "per crear una dinàmica de treball intercomarcal que permeti una major difusió de les activitats" que realitzen aquests col·lectius, i "obrir noves línies de treball conjunt", tal i com va indicar un dels portaveus.

Un dels principals objectius que es marquen Diguem No i la CUA és introduir en la societat el debat entorn al dret a l'autodeterminació. Segons els portaveus, "aquest no és un dret que s'exerceixi un dia per decidir si hem de continuar formant part de l'Estat espanyol i francès o volem esdevenir lliures, sinó que ha de servir perquè el poble pugui decidir com volem que sigui la nostra societat", apuntant així a altres qüestions com els drets dels i les immigrants o la gestió i protecció del territori.

Una estructura de cartró que representava una presó va ser cremada a la plaça Catalunya

BARCELONA // LA MANIFESTACIÓ APLEGA 250 PERSONES A LA CIUTAT

Equador del Tomb Antirepressiu

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

És innegable que la segona edició del Tomb Antirepressiu està sent més modesta que la primera. Tot i això, els col·lectius convocants van decidir mantenir la convocatòria de la manifestació de Barcelona del passat 20 de maig, encara que reduint el recorregut. Unes 250 persones es van

anar concentrant a partir de les 6 de la tarda a la plaça Universitat de Barcelona i després van baixar pel carrer Pelai fins a plaça Catalunya, on van encendre una traca que va cremar una gran figura de cartró que figurava una presó. De fet, la denúncia de les presons va centrar l'acció, i la majoria dels crims les denunciaven com a "centres d'extermini" i n'exigien "l'enderrocament dels seus murs". També la majoria de pancartes demanaven la llibertat dels presos anarquistes. El Tomb és una campanya organitzada conjuntament per diferents col·lectius antirepressius i de suport a presos i encausats, que durant dues setmanes està realitzant diferents activitats per a "socialitzar les conseqüències dels diferents casos repressius", com expliquen al periòdic que han editat. A més de la manifestació també s'han realitzat

diversos actes informatius i la setmana anterior s'havia dedicat un dia a la realització d'accions descentralitzades. Dissabte 27 hi ha convocada la manifestació de cloenda a Lleida, centrada en la solidaritat amb el jove de Torà detingut ara fa tres anys. La convocatòria és a la plaça Paeria a les 6 de la tarda. Abans es realitzarà una xerrada a la Biblioteca Municipal. ☎

zats diferents actes informatius i la setmana anterior s'havia dedicat un dia a la realització d'accions descentralitzades.

Dissabte 27 hi ha convocada la manifestació de cloenda a Lleida, centrada en la solidaritat amb el jove de Torà detingut ara fa tres anys. La convocatòria és a la plaça Paeria a les 6 de la tarda. Abans es realitzarà una xerrada a la Biblioteca Municipal. ☎

Suspès el judici del Kork III

Directa Terrassa
/terrassa@setmanaridirecta.info/

Finalment el judici que s'havia de celebrar durant aquesta setmana a les 25 persones que actualment es troben encausades pel desallotjament del centre social KORK III de Terrassa s'ha suspès. Durant les prèvies del macrojudici 15 persones han renunciat als advocats d'ofici

que tenien assignats. Aquest fet ha provocat el trencament del principi de confiança que, en termes jurídics, ha d'existir entre advocat i client. Davant la situació d'indefensió de les persones

*Ajornat fins
febrer de 2007*

que han renunciat a la defensa, la jutgessa ha declarat la suspensió del judici fins la setmana del 12 al 16 de febrer de 2007. L'Assemblea de detinguts i detingudes del KORK III no s'ha mostrat del tot satisfeta per la decisió judicial perquè l'objectiu final de la campanya és aconseguir l'arxiu de la causa de forma definitiva remarcant el caràcter polític del judici. ☎

Judici per l'agressió de la policia local a un noi d'Esplugues

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

La nit del 15 de febrer, un jove de 21 anys, David, fou agredit a cops de puny i peu pels agents número 347 i 446 de la policia local d'Esplugues de Llobregat. El 16 de maig tingué lloc el judici pel qual David és acusat de desobediència. Els dos policies d'Esplugues van mantenir l'acusació i van defensar una versió dels fets totalment contrària a la del noi i el seu company. Dos policies de Sant Just van declarar d'acord a la versió policial sense aportar cap prova més. Un d'ells assegura que "els insults són habituals quan la policia s'acosta a grups de joves per demanar la documentació". La fiscal demana l'absolució per les dues parts per manca de proves, doncs David ha denunciat també els policies per agressió. L'advocat dels agents demana 50 dies de multa. El cas està vist per sentència. ☎

Concentració de rebuig a la visita de Zapatero

Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

Divendres 19 de maig es va convocar una concentració de rebuig a la visita del president del govern espanyol José Luis Rodríguez Zapatero a la ciutat de Girona. La concentració va ser convocada per l'esquerra independentista, la plataforma no a la MAT i la plataforma Aturem la guerra.

La convocatòria va ser seguida per prop de 100 persones que van intentar arribar davant del Palau Firal on el president espan-

yol realitzava un míting centrat en el sí al referèndum de l'Estatut. Una dotació d'antiavalots dels Mossos d'Esquadra no va permetre als manifestants acostar-s'hi. Durant la concentració es van cridar consignes diverses: "No a la MAT", "Ni aquí ni enlloc", "Es diuen d'esquerrers i no ho són", "Cap estatut ens farà lliures", "Arxiu ja de l'operació Estany", "Som una nació, autodeterminació..."

Durant la concentració, la policia van empenyar i provocar les persones concentrades i va realitzar algunes identificacions.

Nou judici a anarquistes

El 23 de juny i el 10 de juliol es van celebrar els judicis contra 4 anarquistes detinguts el febrer de 2003 a alguns barris de Barcelona i Viladecans. L'operació la va ordenar Garzón i la va executar la Brigada Provincial d'Informació. Des de l'assemblea de suport fan una crida a participar de la campanya de suport. Volen fer cartells, pancartes, pintades i distribuir material per informar del cas. L'acusació de banda armada va ser retirada però encara els demanen de 8 a 11 anys de presó.

BARCELONA // CHAMPIONS

Les pilotes de goma dels Mossos causen un centenar de ferits a la festa de Canaletes

Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Passaven alguns minuts de les dues de la matinada quan les sirenes de les furgonetes policials es van encendre i van començar les càrregues. Montserrat Tura havia ordenat l'actuació i el cap dels Mossos a Barcelona, Joan Miquel Capell, havia executat l'ordre. Segons la consellera Tura, minuts abans d'ordenar la càrrega s'havia estat avaluant la possibilitat d'utilitzar canons d'aigua a pressió contra els milers de persones concentrades, però finalment es va decidir llançar pilotes de goma. La justificació pública de l'actuació va ser el saqueig que una trentena de persones van fer a botigues multinacionals com Levis, Springsteen, Hard Rock i Decathlon ubicades a la zona. També van cremar dues cabines telefòniques i van utilitzar una caseta de l'ONCE com a barricada.

Disparaven apuntant al cap, provocant vessaments oculars i traumatismes

Els Mossos d'Esquadra van avançar des de Canaletes, Fontanel·la i Portal de l'Àngel. A partir d'aleshores van començar a disparar amb les escopetes de pilotes de goma. Més de 5.000 persones es trobaven concentrades a la plaça Catalunya i els agents van començar a apuntar a l'alçada del cap i, davant de la incredulitat dels i les aficionades del Barça, van començar a disparar. Els primers ferits queien a terra al voltant de les fonts de la plaça. Les ambulàncies no donaven a l'abast. Al passeig de Gràcia DIRECTA va comptabilitzar sis persones abatudes amb traumatismes diversos. A la confluència del carrer Muntaner amb la Gran Via un noi s'intentava parar una hemorràgia nasal amb la samarreta, l'ambulància de seguida se'l va endur. Segons el metge, tenia el tabic nasal trencat i un vessament ocular per l'impacte d'una pilota de goma. Tres grups de furgonetes dels Mossos van perseguir els seguidors culers en direcció est fins a l'Arc de Triomf, en direcció nord fins a Gran de Gràcia i en direcció oest fins al Paral·lel, baixant les Rambles i travessant el Raval. Les últimes càrregues es van produir a les portes de la sala Apolo cap a les 4 de la matinada. El balanç final va ser de 111 persones ferides, la gran majoria de forma aleatòria, per l'impacte de les pilotes de goma. El Departament d'Interior no va informar de cap de les 1.000 boles disparades. ☎

Text: Laura Córdoba i Anna Bosch
Fotografia: Anna Bosch

LA LÍNIA ROJA

La construcció d'una via pel Tren d'Alta Velocitat (TAV), —deixant de banda la seva qüestionable eficàcia a nivell de transport públic, el fet que sigui una infraestructura innecessària, i el fet que a Europa ja s'estiguin abandonant els projectes pendents de línies d'alta velocitat perquè s'ha demostrat que resulten econòmicament inviables i ambientalment insostenibles—, suposarà un dels més greus impactes ambientals i paisatgístics sobre el medi que s'han fet mai sobre el territori català. Lesionarà literalment el país de nord a sud.

Aquest reportatge, realitzat a la zona del Parc Natural del Montseny, un dels molts indrets naturals que es veuran perjudicats per culpa d'aquest projecte, vol servir com a

reflex o
tat que
que les
res ben
terres c
hem de
envolta
Les
forestal
ments c
minació
per inte
La m
reflecte
tori i, el

Línia Roja

La línia de la modernitat

...Només quan el darrer arbre hagi estat tallat, només quan el darrer riu hagi estat enverinat, només quan el darrer peix s'hagi pescat, només llavors us adonareu que els diners no es poden menjar...

(Profecia de l'indi Seattle adreçada als conqueridors anglesos)

de l'abans i el després d'una via, la via de la modernitat, d'altra banda, quedarà reservada a les capitals, ja les comarques per on passarà el TAV no se'n veuran per beneficiades. A canvi d'aquesta modernitat, les poques que ens queden han de ser malmeses, i les persones han de renunciar a la qualitat de vida que significa estar envoltades de natura, de boscos i de camps.

Les obres del TAV han expropiat hectàrees agrícoles i boscos, tallat camins tradicionals, creant enormes moviments de terres, desmunts, terraplens, una important contaminació acústica i energètica, etc., i tot això, mogut només pels interessos econòmics.

La nostra intenció és presentar un testimoni visual que mostri com aquest traçat artificial s'està imposant al territori que és més important, a les persones que hi viuen.

BARCELONA // LA SEGONA ASSEGUDA POPULAR ESDEVÉ MANIFESTACIÓ

Les iniciatives pel dret a l'habitatge i contra la violència immobiliària passen a l'acció

Redacció Directa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Davant de l'actual situació immobiliària, veïns i veïnes de Ciutat Vella han decidit adherir-se a la Carta de Mesures contra la Violència Immobiliària (www.bcnviu.org) i entrar a blocs d'habitatges abandonats. Segons afirmen, "han decidit obrir una promoció d'habitatge realment públic al carrer Magdalenes 13-15".

Empresonat un dels 9 detinguts a la protesta per la vivenda de Madrid

Es tracta d'uns edificis situats just al darrera de la Prefectura Superior de Policia de la Via Laietana. Al balcó ja hi han penjat cartells. Volen animar tots els veïns i veïnes "a sumar forces, a obrir espais que romanen deshabitats i a denunciar cada amenaça i cada expulsió que es produeixi al barri."

Aquesta actuació s'ha conegut en el context de la mort a un terrat de la Barceloneta d'un sense sostre que havia estat expulsat del carrer a partir de l'aplicació de les ordenances del civisme. Els preus de lloguers i les hipoteques que escanyen la subsistència han deixat molta gent sense sostre després d'una temporada laboral precària.

Col·locació del cartell de la promoció d'habitatges realment públics al c/Magdalenes

Les assegurades per l'habitatge

La setmana passada a la plaça Catalunya ja es van arribar a reunir prop de 6.000 persones convocades per correu i SMS, sota el clam unànim de poder fer efectiu el dret a vivenda. Diumenge 21 i sense cap ressò mediàtic a la plaça es van reunir unes 250 persones, però un cop iniciada la marxa es va anar afegint gent fins arribar a unes 500 a la plaça de Sant Jaume. La manifestació de Madrid va reunir 2.000 persones i es van produir càrregues policials amb 9 detencions. Un d'ells ha estat tancat a la presó.

Primera assemblea a plaça del Rei

Durant la primera asseguda per la vivenda a la plaça Catalunya de Barcelona, un grup de gent va estar repartint fulletons amb la convocatòria d'una assemblea: "Dissabte 20 a les 7 de la tarda a la plaça del Rei: assemblea oberta contra l'especulació". Així, dissabte, cap a quarts de vuit del vespre i amb la plaça atapeïda per un casament i turistes, l'assemblea va començar amb una vintena de persones en un petit cercle al terra. Durant més d'una hora, els temes van

girar des de la problemàtica de la vivenda a què es podia fer a la propera asseguda per fer-la més dinàmica, més visible. I és que, de moment, les activitats, manifestacions i assegurades que ja han estat convocades arreu de l'Estat, arriben fins a finals de juny. A Barcelona, de moment, una llista de distribució i una nova data d'assemblea: dissabte 27 a les 7 de la tarda a la mateixa plaça del Rei i amb possible projecció de video. Més info: www.bcnviu.org i www.vivendadigna.org

EL SEGRIÀ // ELS MOSSOS TAMBÉ HAN DECLARAT PELS MALTRACTES

Pretenen jutjar una desena de persones que es van manifestar pel CSO La Gàbia

Directa Terres de Ponent

/terresponent@setmanaridirecta.info/

Des de fa anys, com a moltes altres ciutats de Catalunya, a Lleida s'està vivint un increment de l'activitat constructora i immobiliària que ha estat un terreny abonat pel foment de l'especulació.

Lleida està vivint un gran creixement de l'activitat immobiliària

Aquesta situació es remunta a la creació de l'Empresa Municipal d'Urbanisme (EMU) de Lleida, que és un òrgan ideat des de l'Ajuntament de Lleida per a gestionar i transformar el sòl urbà municipal i per executar les actuacions a

diferents punts de la ciutat. Aquest òrgan fou creat l'any 1994 per a facilitar i agilitzar l'urbanització de les zones de creixement de la ciutat i sobretot per a poder actuar al centre històric revertint les plusvàlues en la nova adquisició de patrimoni.

L'ajuntament va dotar inicialment l'EMU amb un capital social de 9.808.517,54 euros (1.632 milions de pessetes), que estava constituït bàsicament per terrenys de sòl urbanitzable programat, procedents de patrimoni municipal i per tant públic. A partir d'aquí va començar una subhasta d'aquests sòls públics al millor postor fomentant així l'especulació urbanística i deixant de banda la demanda real de vivenda social.

L'okupació del CSO La Gàbia

En aquest context, ara fa un any i mig que un grup de joves va okupar el que es coneix com a Centre Social La Gàbia. Un espai que feia cinc anys que estava abandonat i en desús, situació que el condem-

nava a una situació d'abandó i ruïna ja que el pla urbanístic de la ciutat no hi preveu cap intervenció com a mínim fins el 2015. Tot i això, l'EMU (que és propietària de l'edifici) no va tardar a interposar una denúncia per usurpació contra els okupants de La Gàbia, que segueix endavant al Jutjat d'Instrucció

Els mossos van identificar els imputats segons "les cares que recordaven"

número 4. De moment ja han citat dos dels tres imputats i el tercer va declarar dimarts 23 de maig. Des de l'assemblea del projecte afirmen que "l'ajuntament manté l'amenaça de desallotjament d'un espai que només pretén donar alternatives sinceres a les mentides del sistema i la societat."

Manifestació de suport

El 5 de novembre de 2005 es va convocar una manifestació per tal de donar suport al centre social i per denunciar "l'agressiva bombolla especulativa que des del consistori s'està fomentant." El resultat de la manifestació va ser de tres detinguts acusats de desordres públics, danys i atemptat a l'autoritat. Set persones més van ser inculpades en un posterior atestat policial. El procés està en fase d'instrucció al Jutjat número 3 de Lleida. No hi ha cap acusació ferma i concreta per a cap de les set persones imputades posteriorment i per tant sense petició del Ministeri Fiscal. Fruit de la confiscació als detinguts d'una càmera de vídeo i dues càmeres de fotos on hi havia enregistrada tota la manifestació, van afegir i treure diverses persones inculpades a l'expedient. Totes les acusacions són per identificacions visuals basades en les apreciacions dels agents policials, sense cap identificació amb els seus documents d'identitat.

EL CAMP // ANTIMILITARISME

L'objecció fiscal amb el lema "Ni un duro més a la guerra" també arriba a Tarragona

Directa El Camp

/elcamp@setmanaridirecta.info/

Un any més, la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau ha endegat una campanya de promoció i assessorament legal sobre objecció fiscal a la despesa militar coincidint amb la declaració de renda. Més de 21.000 milions d'euros, 58 milions diaris, puja la despesa militar prevista per 2006 a l'Estat espanyol. Al voltant d'un 14% dels pressupostos generals de l'Estat. La despesa mundial es situa en més d'un bilió de dòlars. La Coordinadora creu que aquesta elevada partida pressupostària en Defensa és una doble malversació, ja que, "s'inverteixen els diners en la mort i el patiment", i a més, es redueix la despesa en educació, sanitat, cultura, etc.

A més, des de la mateixa Coordinadora es proposa que les persones que optin per fer objecció fiscal destinin aquesta quantitat de diners al col·lectiu antimilitarista que vol recuperar la base militar de Bétera (País Valencià) per a usos civils o a qualsevol altre projecte relacionat amb el foment de la cultura de la pau. Per a les persones interessades en destinar els seus diners a millors iniciatives que no als pressupostos de Defensa, la Coordinadora ha editat una sèrie de materials divulgatius sobre què és l'objecció fiscal, com es fa i a quines responsabilitats legals se'n desprenen.

Per aquest motiu també hi ha un horari de permanències per tal d'assessorar les persones que vulguin fer objecció fiscal tant pel que fa als processos a seguir en l'elaboració de la declaració de renda com en les possibles mesures que pugui emprendre Hisenda. Podeu posar-vos en contacte amb els promotors d'aquest servei d'assessorament a través de l'adreça de correu electrònic tgnapau@tinet.org.

Maltractes dels Mossos

El 3 d'abril, els Mossos d'Esquadra van ser citats a declarar sobre els maltractes que van rebre els detinguts. Havia presentat una denúncia on quedava explícit que en el moment de les detencions, durant el trajecte a comissaria i en arribar-hi, els agents de paisà i uniformats, van fer "un clar abús d'autoritat colpejant, insultant i amenaçant els tres joves." El 24 de maig han declarat -tancada ja l'edició de DIRECTA- dos policies més i l'endemà ho faran quatre de les set persones inculpades a l'atestat policial. La resta seran convocades a les seves localitats d'origen a través d'un exhort.

Corresponsalies

La participació a la DIRECTA a la xarxa de corresponsalies va creixent progressivament, una qüestió decisiva a l'hora de mesurar la realitat d'un projecte que es vol horitzontal. Els nivells d'implicació són diferents perquè són moltes les tasques a realitzar: participació a la redacció, difusió del projecte, cerca de punts de distribució

i publicitat, presentacions i paradetes, subscripcions... Les corresponsalies es reuneixen, de moment, un cop al mes, i cada setmana fan les aportacions acordades als continguts del setmanari. Si voleu col·laborar amb la DIRECTA, podeu escriure a la corresponsalia que tingueu més a prop o directament a redaccio@setmanaridirecta.info

Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info> / **Barcelona** <redaccio@setmanaridirecta.info>
El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>
Cerdanya <cerdanya@setmanaridirecta.info> / **Girona** (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info> / **Maresme** <maresme@setmanaridirecta.info> / **Menorca** <menorca@setmanaridirecta.info>
Osona <osona@setmanaridirecta.info> / **Terres de Ponent** (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info> / **Vallès Occidental** <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info> / *properament*: Anoia, Bages-Berguedà, Garraf, Pirineu de Lleida i Terres de l'Ebre.

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir la DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Un cop hagis omplert la butlleta ens la pots fer arribar a:

c/Juan Ramón Jiménez 22, 08902, l'Hospitalet de Llobregat. També pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplir el formulari: www.setmanaridirecta.info i O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Butlleta de subscripció
 setmanari de comunicació
directa

Em vull subscriure al setmanari de comunicació Directa:

Nom.....	Cognoms.....
Població.....	Codi Postal.....
Adreça.....	
Correu electrònic.....	Telèfon.....
Signatura:	Ordinària ☐ 60 euros / Solidària ☐ 120 euros

Amb la subscripció rebré cada setmana la publicació durant un any. La domiciliació bancària és una de les vies per fer-ho.

Presentacions

27 de maig **Ribes del Garraf** (GER, c/Pi, 25) 20h
 2 de juny **Felanitx** (Sala Recreativa) hora per confirmar
 10 de juny **Sant Celoni** (Casal Independentista Quico Sabaté) 19.30h
 16 de juny **Maó** (Lloc i hora per confirmar)
 22 de juny **Mataró** (Cafè Arcàdia) hora per confirmar
 24 de juny **Ponts** (Bar Canari) 19h

Si voleu organitzar una presentació del projecte al vostre barri o vila us podeu posar en contacte amb nosaltres a: internacional@setmanaridirecta.info

Punts de venda

Balaguer CSO Les Vies Noguera Ribagorçana, 2 // **Barcelona Gàbia de Paper** Marià Cubí, 26 | **Cap i Cua** Torrent de l'Olla, 99 | **La Torna** Sant Pere Màrtir, 37 |
Infoespai Plaça del Sol, 19 | **Taifa** Verdi, 12 | **Rocaguinarda** Xiprer, 13 |
Cat Guinardó Pl. Guinardó, 13 | **Ítaca** Pallars, 230 | **Cus-Cus** Rambla Poblenou, 77 |
Patapalo Rubén Dario, 25 | **Ateneu Popular 9 Barris** Portlligat, 11-15 |
Rocaguinarda Xiprer, 13 | **Pròleg** Dagueria, 13 | **El Lokal** Cera, 1 bis | **La Rosa de Foc** Joaquín Costa, 34 | **Medios** Valldonzella, 7 | **1917** Pintor Fortuny, 30 | **Tartessos** Canuda, 35 |
Quiosc Colom La Rambla | **Quiosc Santa Mònica** La Rambla | **Espai Obert** Violant d'Hongria 71 | **Acció Cultural** Socors, 7 | **La Ciutat Invisible** Riego, 35 | **Terra d'Escudella** Premià, 20 | **Malea** Riego, 16 // **Bellaterra UAB Kioskier** Facultat Ciències de la Informació // **Berga Llibreria Quatre Cantons** Plaça Ciutat, 12 // **Caldes de Montbui Ginesta** Plaça Moreu, 12 // **Cornellà de Llob. El Grillo** Llinars, 44 // **Esplugues de Llob. Ubud Artesania** Mestre Joaquim Rosal, 22 // **El Prat de Llob. Piscis** Montserrat 45 // **Girona Llibreria 22** Hortes, 22 | **Les Voltes** Plaça del Vi, 2 | **La Màquia** Vern, 15 // **Granollers Gralla** Plaça dels Cabrits, 5 | **Anònims** Miquel Ricomà, 57 | **Racó Ecològic** Roger de Flor, 85 // **Igualada Ateneu Llib.** El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122 // **Les Franqueses El Cabàs** Ribes, 121 // **L'Hospitalet de Llob. Quiosc Montserrat** Pl. Mare de Déu de Montserrat // **Lleida Ateneu La Maranya** Parc, 13 | **La Falcata** La Panera, 2 // **Maó Cafè Teteria** L'Antic Plaça de la Conquesta, 5 // **Mataró Cafè l'Arcadia** Pujol, 27 | **Robafaves** Nou, 9 // **Molins de Rei Llibreria Barba** Rafael Casanoves 45 // **Reus Bat a Bat Kultur** Sant Elies, 29 | **Galatea Llibres** Jesús, 5-7 // **Ribes del Garraf Can Gabaldà** Plaça de la Font, 2 // **Ripollet Caraboc** Tamarit 21 // **Rubí Racó del Llibre** Doctor Robert 12 // **Sant Celoni Els 4 Gats** Sant Josep, 64-66 // **Sant Feliu de Llob. Teteria** Índia Jacint Verdaguer 9 // **Sant Joan Despi Recort** Major, 60 // **Tarragona La Capona** Gasòmetre, 41 // **Vic La Tralla** Riera, 5 | **Ronda Ronda de Camprodon**, 3 // **Vilafranca del Penedès La Fornal** Sant Julià, 20

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

Equador // Oxy expulsada

» El Govern ha anul·lat els contractes d'explotació petroliera de la multinacional nord-americana Oxy, en vendre aquesta el 50% de les seves accions il·legalment. La decisió ha estat celebrada pels moviments populars que l'havien exigida pels repetits abusos, tant socials com ambientals, pels quals acusen l'empresa.

Uruguai // Memòria històrica

» El 20 de maig es va celebrar el 33è aniversari del cop d'estat a la petita república sudamericana. La data cau enmig de la política erràtica del govern de Tabaré Vázquez, que no es decideix a no aplicar la "llei d'impunitat" aprovada el 1986, tal i com reclamen les associacions de desapareguts i morts durant la repressió política.

COLÒMBIA // ELECCIONS PRESIDENCIALS AMB ESCASSES GARANTIES

Una cursa d'obstacles per a l'oposició colombiana

☞ **Paco Simón**
/Bogotà/

La Fundació Seguretat i Democràcia ha difós recentment un estudi on s'afirma que el procés electoral que viu Colòmbia –legislatives el passat 12 de març i presidencials el proper 28 de maig– ha estat el menys violent dels darrers nou anys. No obstant això, hi ha hagut 37 assassinats i 7 segrestos polítics entre juliol de 2005 i abril de 2006. Si se li dona credibilitat a aquestes xifres i s'afegeix que l'Estat ha proporcionat finançament als partits opositors i que l'actual president de Colòmbia i candidat a la reelecció, Álvaro Uribe Vélez, supera en més de 40 punts en intenció de vot –segons les enquestes– al seu contrincant més immediat –Carlos Gaviria–, semblaria que el país avança fermament per les vies democràtiques i està disposat a renovar àmpliament la seva confiança en el president que l'ha dirigit durant quatre anys. Però si s'observa amb atenció la campanya, el panorama és molt diferent, i allò que aparenta ser un procés no exempt de dificultats, però equiparable al dels països amb institucions sòlides, es converteix en una cursa d'obstacles per a l'oposició, en la que el candidat-president va sortir com a favorit i no dubta en utilitzar qualsevol mitjà per a garantir el seu triomf.

*El candidat
Carlos Gaviria
és qui més ha
sofert la guerra
bruta*

Els nivells de violència física potser han disminuït, però s'han succeït les agresions polítiques contra els opositors, els escàndols de corrupció en el govern i les denúncies sobre frau electoral. Fa poc més d'una setmana, el candidat Álvaro Leya va renunciar després de denunciar assetjament per part de la força pública, la troballa d'un microfon a la seva seu i l'existència d'un vídeo en el que apareix com a integrant de la guerrilla de les FARC. Horacio Serpa, candidat liberal i tercer en les enquestes, va enviar els seus fills fora del país després de l'assassi-

La candidatura de Gaviria ha aconseguit mobilitzar amplis sectors populars

nat –atribuït a les FARC– de la germana del cap del Partit Liberal, i després que aparegués mort en estranyes circumstàncies un membre de la seva campanya. Però qui més ha sofert la guerra bruta ha estat la candidatura de l'expresident de la Cort Constitucional, Carlos Gaviria, probablement perquè és la que més perills representa per als interessos de les classes que han dominat aquest país i que donen suport en bloc a Uribe Vélez.

► **Guerra bruta contra l'esquerra**
Gaviria, candidat de consens d'una vintena de formacions d'esquerra –des de comunistes a socialdemòcrates– integrats al Pol Democràtic Alternatiu (PDA), ha aconseguit transmetre el missatge que la solució als problemes de Colòmbia no passa per la lluita armada, sinó per reconèixer que aquesta té unes causes socials que s'han de combatre radicalment mitjançant la implantació d'un autèntic estat social de dret: "Si la democràcia és el govern del poble, com és possible que el poble hagi escollit ser pobre i que la riquesa estigui tan mal repartida? Anem a posar

*Han estat
assassinats tres
simpatitzants
del PDA*

el país del revés per a que quedi del dret", afirma. Fa quatre anys fou elegit senador amb la cinquena votació més alta del país quan totes les enquestes el deixaven fora del Congrés; a les primàries del PDA tots creien que guanyaria el senador i exguerriller de l'M-19, Antonio Navarro, i en menys de dos mesos ha duplicat la intenció de vot per a les presidencials. Paral·lelament al seu ascens en popularitat s'han succeït els atacs. Han estat assassinats alguns simpatitzants –un militant del PDA hores després d'assistir a un míting de Gaviria, l'escorta d'una ONG que investiga el genocidi polític contra l'esquerrana Unió Patriòtica (UP) i un altre escorta d'un parlamentari del PDA– i s'ha tractat d'estigmatitzar els seus

*Un exfuncionari
va denunciar un
frau per a que
Uribe guanyés el
2002*

aliats polítics. Una cunya de la campanya d'Uribe deia: "Senyor President: jo pertanyia a la UP, em semblava un bon moviment, però ens vam anar desviant, matar per matar, fent mal als altres, matar civils, això està mal fet. Està bé que vostè els estigui combatent, per això avui dia li mostrem suport amb tot el que tenim"; uns suposats desertors de les FARC van afirmar per televisió que a la universitat reclutaven milicians a través del Partit Comunista Colombià. Contra Carlos Gaviria sobren els exemples: a un noticiari de màxima audiència es va afirmar que cobra la pensió més alta de la seguretat social colombiana (uns 7.500 euros) i, dies després, la mateixa cadena reconeixia que havia estat víctima d'una informa-

ció falsa "provinent de la campanya d'Uribe"; un destacat uribista va acusar el principal diari del país d'estar recolzat per l'esquerra "que no ha volgut trencar del tot amb la violència terrorista i mafiosa de les FARC". I la guinda a tota aquesta campanya de desprestigi la va posar Uribe en un acte públic: "El país ha d'escollir ara si continuem pel millorament de la seguretat democràtica com a camí de pau o retrocedim per a que el comunisme disfressat li lliure la pàtria a les FARC".

D'aquesta forma s'ha tractat de matar dos ocells d'un tret: deslegitimar l'oposició i neutralitzar els nombrosos escàndols que han esquitxat el govern. Dos responsables de la campanya d'Uribe van haver de renunciar en fer-se públics els seus vincles amb narcotraficants i paramilitars, i un exfuncionari del servei secret va denunciar que des d'aquesta institució s'havien facilitat als paramilitars noms d'opositors que van ser assassinats i que es va forjar un frau electoral que va permetre Uribe guanyar en la primera volta la presidència el 2002. El 28 de maig, els colombians tenen l'última paraula. ☛

SÀHARA OCCIDENTAL // FORTA REPRESSIÓ A LES MANIFESTACIONS PACÍFIQUES

El Polisario qualifica de “fracàs” la visita de la Comissió de Drets Humans de l'ONU

Les imatges de la repressió. Aquestes fotografies, fetes amb mòbils, foren fetes clandestinament i enviades a Algèria.

✉ I. Cabarga
/Alger/

“Fracàs”, “farsa” i “enorme decepció”. Amb termes així de contundents van valorar els activistes saharauis la visita que del 17 al 19 de maig realitzà una delegació de l'Alt Comissionat per als Drets Humans de l'ONU a Al Aaiun, capital del Sàhara Occidental. La primera visita d'aquestes característiques en 30 anys, fou recomanada per Kofi Annan en el seu últim informe arran dels centenars de denúncies saharauis, i tenia com a objectiu, en paraules de la pròpia ONU, “comprovar la situació dels drets humans en el context d'una primera missió exploratòria”.

Aviat es van veure frustrades les expectatives saharauis, que esperaven que la Comissió contribuís a “trencar el bloqueig mediàtic i militar imposat” al Sàhara ocupat, especialment durant el

El Polisario va lamentar que els seus tres integrants romaguessin tancats a l'Hotel Parador

darrer any. El Polisario va lamentar “vivament” que els seus tres integrants, “des de la seva arribada al territori, enlloc de visitar tots els escenaris de violacions de drets humans i de reunir-se directament amb la població, van romandre tancats a l'Hotel Parador, dedicant el seu temps a escoltar, seguint una agenda marcada per les autoritats marroquines, a membres d'organitzacions

humanitàries i polítiques fictícies i representants de l'administració colonial”. Mentre “a pocs metres d'ells”, les forces de l'ordre alauites “reprimien de forma sagnant les manifestacions pacífiques”, que reclamaven la celebració del referèndum d'autodeterminació acordat per la mateixa ONU. A pesar que la delegació també va rebre expresos polítics i associacions saharauis, va declinar la invitació de comprovar sobre el terreny la gestió policial de les manifestacions; i encara que va visitar l'hospital on van ser traslladats els ferits, no es va entrevistar amb cap d'ells. Tampoc va conèixer les comissaries ni les presons on es troben 14 presos polítics saharauis.

Segons fonts saharauis, “la repressió contra els manifestants civils ha provocat 107 ferits i 24 detencions. Militants pels drets humans i expresos polítics foren detinguts, violentament interro-

La repressió contra els manifestants civils va provocar 107 ferits i 24 detencions

gats i amenaçats amb la presó i l'expulsió, abans de ser alliberats. Després de ser torturats, alguns civils van ser abandonats als afores de la ciutat”. Els enfrontaments més durs es produïren el 17 de maig i van tenir com a escenari el barri de Maatata, el mateix lloc on fa un any s'inicià l'anomenada “intifada de la independència”, un moviment pacífic que ja s'ha cobrat dos morts i desenes de detencions, empresonaments i

tortures per les forces de l'ordre de Mohamed VI. El Polisario denuncia que l'administració alauita, per tal de contrarestar la mobilització independentista i confondre la Comissió, va repartir vestits tradicionals saharauis entre els colons i va organitzar una manifestació promarroquina.

Després del Sàhara ocupat, la delegació de l'ONU es va desplaçar a la regió algeriana de Tinduf, on s'entrevistà amb els dirigents del Front Polisario i va comprovar la situació que es viu als campaments de refugiats saharauis. La visita va coincidir, el 20 de maig, amb la celebració del 33è aniversari de l'inici de la lluita armada saharau i durant els actes, el Secretari General del Polisario, Mohamed Abdelaziz, va sol·licitar una ampliació de les atribucions de la missió de l'ONU al Sàhara (MINURSO) per a “protegir els drets humans i les llibertats fonamentals” en el territori no autònom. ☎

XILE // CREIX LA CAMPANYA DE SOLIDARITAT AMB ELS PRESOS POLÍTICS

Els quatre maputxes presos reprenen la vaga de fam a l'incomplir el govern els seus compromisos

✉ Redacció Directa
/Barcelona/

Sembla que els estaments polítics xilens no n'han tingut prou amb 63 dies de vaga de fam, que ha posat els protagonistes al límit de les seves forces, per a decidir-se a estudiar les demandes de la comunitat maputxe en relació als presos polítics. Després de tres dies de “recés temporal de la vaga de fam”, els germans Juan i José Marileo, Juan Huenulao i Patricia Troncoso, tancats a la presó d'Angol, reprenen la protesta doncs consideren que “el govern no ha complert els compromisos establerts davant la comissió de garants”. A partir d'ara

asseguren que ja no faran “cap més recés ni aturaran la vaga fins que no hi hagi una solució favorable als presos polítics”, segons recull un comunicat difós per l'Agrupació pel Dret a la Vida, que els dona suport des d'Europa.

L'origen del conflicte es remunta a un any i mig, quan els quatre activistes per la identitat del poble maputxe van ser acusats de l'autoria d'un sabotatge a les instal·lacions de Poluco Pidenco, propietat de l'empresa forestal Mininco, i condemnats per “incendi terrorista” a 10 anys i un dia de presó. L'aplicació en aquest cas de la legislació antiterrorista de la dictadura de Pinochet va desencadenar una onada de pro-

Van ser condemnats utilitzant la legislació antiterrorista de la dictadura de Pinochet

testes, tant a nivell nacional com internacional. Amb la presa de possessió de la nova presidenta, la socialista Michelle Bachelet, s'ha reiniciat una campanya per exigir la revisió del cas amb la legislació

ordinària i l'alliberament dels presos polítics. En solidaritat amb els vaguistes s'han realitzat diferents accions i manifestacions, com les ocupacions de les universitats de La Frontera i Catòlica, o la marxa realitzada pel centre de Santiago de Xile, durament reprimida per la policia.

La campanya ha tingut un important ressò internacional. A Europa s'han realitzat accions aprofitant la recent gira de Bachelet. A Madrid se la va perseguir amb pancartes a tots els actes oficials, i a Viena (coincidint amb la cimera eurolatinoamericana) es va interrompre una roda de premsa amb crits a favor dels presos polítics, que van obligar la manda-

tària a defensar-se amb l'argument que “un govern no pot contradir una decisió judicial”.

Com a rerefons hi ha el conflicte del poble maputxe amb l'Estat xilè. Reivindiquen el reconeixement de la seva identitat cultural i demanden la devolució de les terres històriques expropiades durant la dictadura i que mai han estat retornades. Aquestes lluites, a les que s'han afegit diferents conflictes amb multinacionals (com l'espanyola Endesa) han estat sovint respostes amb repressió, com la que va generar la mort per arma de foc de l'estudiant Álex Lemun per durant la dissolució per part de la policia d'una manifestació, l'any 2003. ☎

JORNADES: SOBIRANIA ALIMENTÀRIA O TRANSGÈNICS

Barcelona 26 i 27 de maig de 2006. Auditori de la Universitat Pompeu Fabra, La Rambla 30-32

Per a més informació www.pangea.org/epueblos/ e-mail: epueblos@pangea.org Telèfon: 932 683 366

Organitza: **Entrepobles**

Col·labora: **Plataforma Transgènics** **Fora!**

PROGRAMA

Divendres 26 de maig

19h. Benvinguda a les Jornades

19:15h. Taula Rodona: Transgènics i Sobirania Alimentària

Dissabte 27 de maig

9:30h. Taula Rodona: Contaminació i coexistència

12h. Taula Rodona: Zones lliures de transgènics i moviments per aconseguir-les

16:30h. Taller d'intercanvi d'experiències entre grups locals d'Europa i d'Amèrica Llatina.

19h. Posada en comú de les conclusions del taller i de les taules rodones.

20h. Presentació de l'audiovisual TRANSGÈNIA

Amb el suport de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

Observatori dels mitjans

Periodista enxampat

L'actualitat en dos colors

Programació televisiva especial, suplement exclusiu o programes de ràdio desplaçats al lloc del fets. I tot això abans, durant i després. La voràgine informativa que s'ha generat al voltant de la final de la Lliga de Campions entre el Barça i l'Arsenal, el passat dimecres 17 de maig, ha superat qualsevol previsió de les repercussions mediàtiques que podia tenir aquest esdeveniment esportiu. L'il·lustre Antoni Basses, entre d'altres, va emetre *El matí de Catalunya Ràdio* dos dies consecutius des de París, informant de manera prioritària de tot allò que tingués alguna relació amb el Barça i la final, mentre obviava gran part del que passava a Catalunya... Els diaris també es van bolcar en aquest deliri "informatiu" publicant tota mena de suplementos especials, seccions d'esports eternes i fins i tot ocupant l'espai d'altres seccions amb el mateix tema: el Barça. La televisió no podia ser menys. Televisió de Catalunya va demostrar per activa i per passiva quins són els seus colors i quins no (vegi's RCD Espanyol). Les transicions entre programes i anuncis, i viceversa, lluen el blau i el grana, acompanyades de sintonies associades al club barceloní. I la programació del dia 17, dedicada en exclusiva a cobrir l'esdeveniment. Res ni ningú podia aturar els mitjans de comunicació ni la seva obsessió per fixar l'actualitat en un punt, i reiterar-se fins a l'avoriment. Certament, el món vist a través d'un prisma de dos colors és més atractiu i plaent, però, per què és tant fictici?

Enquestes a mida

A la versió digital del diari *La Vanguardia* apareixia el 15 maig el resultat d'una enquesta (feta també via internet), en relació al suport o no de la ciutadania a l'Estatut. A la pregunta "Donaria suport al text definitiu de l'Estatut?" van respondre 6.609 persones, un 34% de les quals deien sí, un 64,8% afirmaven que no. El diari, potser un pèl decontent amb un resultat tant decantat cap al no va plantejar una nova enquesta al cap de tres dies, el 19 de maig, on aparentment es qüestionava al mateix. En aquest cas la pregunta era la següent: "Quin resultat prefereix que s'imposi en el referèndum sobre l'Estatut?". El resultat era molt més igualat que en l'anterior consulta: un 46,6% optava pel sí i un 51,7 pel no.

Com s'explica que la majoria que renegava de l'Estatut, vulgués tant sols tres dies més tard que el text fos aprovat i aplicat? Doncs ben fàcil. Perquè una cosa no té una relació directa amb l'altra; perquè no s'està preguntant el mateix. La segona pregunta demana a l'enquestat una anàlisi del moment polític i una projecció de futur prèvies a la resposta. En canvi, la primera pregunta demanava una resposta senzilla, directa i sincera. S'acostuma a dir que el problema dels referèndums és la manera en que es formula la pregunta disjuntiva –sí, no–, i que aquesta es planteja de forma que el resultat afavoreixi els interessos de qui convoca la consulta. Vagi per endavant l'exemple de les enquestes de *La Vanguardia* com una mostra a petita escala del que pot passar el pròxim 18 de juny.

'As' i el xovinisme espanyol

El diari esportiu madrileny *As* publicava aquesta portada l'endemà de la victòria del Barça a París. El seu significat, malgrat que resulta una mica críptic, es refereix a la victòria de dos equips espanyols davant dos equips anglesos respectivament, en les dues competicions de més alt nivell del futbol europeu: la copa de la UEFA i la Lliga de Campions. El titular de la portada té tanta càrrega ideològica que gairebé traspasa els límits, sempre difusos, del periodisme esportiu. A jutjar pel què expressa, cal suposar que aquest diari considera que Espanya no és Europa, una tesi que ens transporta directament en el temps fins a la lògica xovinista de l'Espanya franquista; aquell país tancat, retrògrad i pobre que vivia aïllat del món. Per altra banda, si hi ha un país en aquest món que es considera poc identificat amb la idea d'Europa, aquest és Anglaterra. Per tot plegat és inevitable preguntar-se en quin món viu el diari *As* i quin tipus de lector té, que li permet publicar aquestes barbaritats i aquestes associacions d'idees tant insòlites i desfassades.

Xarxa en positiu

e-brutícies, el blog dels damnificats d'e-notícies

E-brutícies és un blog nascut del rebuig frontal al mitjà digital català e-notícies. Un col·lectiu de gent indignada amb el to informatiu del mitjà digital, que titllen de "periodisme groc revestit de diari seriós", i també amb el mètode de medició d'audiències, que es basa en una sola pàgina web: Alexa.com i no en el sistema estàndard de medició (vegi's EGM). La seva confrontació amb e-notícies va créixer quan, a finals de l'any passat, el portal d'allotjament de blogs que utilitzava e-brutícies –blocat.com– va denegar-los l'espai. Això s'hauria degut a les "pressions" del director d'e-notícies, Xavier Rius, a blocat per acabar amb el que ell considera la difamació del seu mitjà. Des d'aleshores, el blog s'ha acollit al servidor internacional més gran de la xarxa, Blogger.

L'altra informació

La publicació cultural sabadellenca *Lha* mantingut al llarg d'aquest temps la seva voluntat d'explicar allò que passa a la seva ciutat, amb vocació cultural i de compromís social i polític.

Freqüències de ràdios lliures o populars de Catalunya

Ràdio Bronka 104.5FM (Barcelona), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Postscriptumradio.org (Terrassa), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio R.S.K. 107.0FM (Barcelona)

CONTRA LA REFORMA LABORAL I LA DIRECTIVA BOLKESTEIN

www.cgt.es
www.rojoynegro.info

MANIFESTACIÓN Y CONCIERTO
10 DE JUNIO
TODOS EN MADRID

manifestación: 18:00h. Pza. de España
mitin: 20:00h. Paseo Camoens
concierto: 20:30h. Paseo Camoens

• BOIKOT
• DOMINGO CALZADO Y EL CONJUNTO ISTIERCOL (con Aien de Mareo)
• A PAÍLO SEKO
• DIEZCOS
• THE LOCOS (el nuevo grupo de Pipi Ska-p)
• SONOTONES

10-junio-06 Pel repartiment de la riquesa i els drets socials

distribuidora anarquista

EL GRILLO

LIBERTARIO

www.nodo50.org/elgrillolibertario
elgrillolibertario@nodo50.org

AC 287 (08940) Cornellà de Llobregat
c/Llinars núm. 44, Cornellà de Llob.
Telèfon 933 755 853

siste de músiques del món '06

Glissando
en concert!

Diumenge 28 de maig
a les 7 de la tarda
al palmerar del ger

ger

entitat cultural i esportiva
Tlf. 93 896 12 00 C/ Pi 25
08310 Ribes (Garraf)
Països Catalans

anticapitalisme
alternatives
contrainformació
solidaritat

illacrua

la revista alternativa
dels Països Catalans

www.illacrua.net

Espais emergents

L'Espai Obert celebra el novè aniversari, el primer del nou local al barri de Sants

Enric Borràs Abelló
/espais@setmanaridirecta.info/

L'Espai Obert, un punt de reunió i de treball de diferents col·lectius del barri de Sants de Barcelona, celebra aquest dissabte el novè aniversari i el primer del nou local. Ho fa amb una festa que començarà a les vuit del vespre i que inclou actuacions de Julian Hill & Co., un espectacle de pallsos; el teatre del col·lectiu Sense Nom, que oferirà una visió irònica dels movi-

L'Espai Obert manté la filosofia amb què va néixer ara fa 9 anys

ments socials; un monòleg de Rosa Grau Amorós sobre una mestressa de casa a l'atur; una estona de flamenc i música en viu amb A Morte do Pobo. Ara, l'Espai Obert és al carrer de Violant d'Hongria, número 71, primer pis, però fins fa un any era al carrer de Blasco de Garay, al cor del Poble Sec, i el trasllat ha comportat alguns canvis en el projecte.

Segons la Sònia, una de les membres de l'assemblea de l'Espai Obert, els col·lectius que el formen i que el van originar es

podrien definir com a "llibertaris en el sentit més ampli, o sigui, assemblearis i autogestionaris". Els col·lectius que van encetar el projecte han anat canviant, però la filosofia inicial no ho ha fet, tal com aclareix en Jose, que hi era de bon principi: només han canviat alguns aspectes pràctics i de funcionament.

Sobretot s'han centrat en l'assemblea comuna de l'Espai Obert, on de bon principi hi anaven representants dels col·lectius que en formaven part i ara ho fan persones de manera individual, també membres dels col·lectius, però que assumeixen el compromís de fer-ho regularment. Així, algunes de les tasques comunes i de gestió les assumeixen persones en concret en lloc de recaure en tothom.

A l'Espai Obert hi ha espais per als col·lectius que en formen part, però són espais més petits que la zona comuna, que és la que es vol potenciar. Així doncs, els espais comuns es poden fer servir per a tota mena d'actes, i hi ha una gran sala que es pot dividir en dues. També hi ha un escenari i un equip de so. La barra la porta una membre del projecte que s'autogestiona, i també contribueix al finançament del local. En Jose diu que han vist com s'anava convertint l'Espai Obert en un local de serveis, un espai que usen diferents grups, i això no és el que pretenen els qui hi creuen més. Busquen que qui usi l'espai també participi en el projecte i en comparteixi la manera de fer; que sigui un lloc comú per treballar, reflexionar i fer-hi feina conjuntament; no solament un sostre. A

més, tot just s'ha endegat una campanya per aconseguir més socis que participin econòmicament en el projecte i fer-lo més viable.

Entre els col·lectius que participen en l'Espai Obert, hi ha la revista llibertària *Polèmica*; l'Ateu Llibertari del Poble Sec; el col·lectiu Limes, un grup d'investigació social i històrica; el col·lectiu artístic Artesano; l'Associació de Tècnics de l'Espectacle de Catalunya; la Cooperativa de Consum Crític; el col·lectiu Zitzània, que edita el butlletí *Contra-Infos*; l'arxiu musical Biogràfic, i KR Disseny. A més, altres grups fan servir els espais comuns de l'Espai Obert, com el taller de flamenc;

És un local segur a la disposició dels moviments socials de la ciutat

un grup de teatre o fins i tot un col·lectiu que es reuneix per fer estiraments cada dimecres. D'altra banda, col·lectius més o menys

afins hi poden fer actes o reunions si ho sol·liciten abans. Segons la Sònia, si bé l'Espai Obert, quan es va crear, volia donar aixopluc a una sèrie de grups del barri que no tenien espai, també volia anar més enllà i posar un local a la disposició dels moviments socials de la ciutat que compartissin la seva filosofia. Volien que fos un espai segur, que no pogués patir un desallotjament, que fos legal, però que alhora no depengués de cap administració, sindicat, o col·lectiu alié amb què no es compartís la ideologia. I aquesta manera de funcionar continua vigent 9 anys després que comencés a funcionar l'Espai Obert. ☺

'FocNou.org' vol ser la referència de l'esquerra independentista a Internet

Espais Emergents
/espais@setmanaridirecta.info/

Fa poc ha nascut *FocNou.org*, un portal que pretén convertir-se en el nexa d'unió, a la xarxa, de l'esquerra independentista. De moment, ofereix una sèrie de recursos als visitants de la pàgina, però és previst que el projecte vagi creixent. Amb un estil que pot recordar el de l'antiga *Llibertat.com*, s'hi poden trobar des de cartells de diverses organitzacions fins a imatges de tota mena: fotografies de manifestacions, actes, murals i pinta-

des, vídeos i fins i tot documents i articles que puguin ser d'utilitat. A més a més, inclou una secció amb més d'un centenar d'enllaços relacionats amb l'independentisme o els moviments socials. El portal també té espai perquè els lectors hi puguin dir la seva, sigui a través del xat o bé mitjançant una sèrie de fòrums sobre diversos temes com ara política, internacional, música i literatura.

Tal com indiquen els creadors del portal, *FocNou.org* vol "impulsar i potenciar la cultura popular alternativa que repre-

senten les classes populars dels Països Catalans", i això ho volen fer impulsant i generant recursos útils per als moviments socials, incloent-hi l'esquerra independentista.

De moment, el projecte acaba de començar i no ha assolit gaire ressò; això es pot veure a través de les poques intervencions en els fòrums, per exemple. D'altra banda, el fet que no tingui una secció d'actualitat o una portada amb notícies que s'actualitzin periòdicament fa que la pàgina pugui causar la sensació de ser poc dinàmica.

Què es cou

L'EAGLE, l'orgull gai i lesbià de Ponent

L'associació, amb més de 10 anys, agafa aire jove i renovat

Directa Terres de Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

El 17 de maig s'ha instaurat internacionalment com el Dia Internacional contra l'Homofòbia, i a Ponent també s'ha celebrat. Una concentració i una gimcana a la plaça de Sant Francesc de la capital de la Terra Ferma han estat els actes escollits per l'Espai d'Acció Gai - Lesbià de Lleida i Entorn (EAGLE) per tornar al carrer. I és que l'associació portava anys aturada, ja que ningú no li volia donar aire. Noves generacions han agafat les regnes del col·lectiu i li han donat una embranzida. El passat Sant Jordi, una parada a la plaça de Sant Joan, on els col·lectius polítics i socials de la capital de Ponent es reuneixen des de fa anys per donar a conèixer les seves propostes literàries, va treure pit amb la bandera multicolor de l'orgull gai.

Ponent necessita una associació com aquesta, ja que encara hi ha molta homofòbia

Pel Dia Internacional contra l'Homofòbia, instaurat pels diversos col·lectius de gais, de lesbianes i de transsexuals per celebrar que aquest dia del 1990 l'OMS va treure de la llista de malalties mentals l'homosexualitat, uns tríptics alertaven de la discriminació que encara pateixen les persones d'aquests col·lectius, expli-

Acció contra les agressions homòfobes a l'estació de metro de Passeig de Gràcia

cant en quins llocs del planeta l'homosexualitat és delictuosa, penat fins i tot amb la mort. Països com Andorra llencen la sang dels donants homosexuals per por de la contaminació per VIH; l'església catòlica i el seu actual papa, Benet XVI, han prohibit exercir el sacerdoci a homosexuals; a Cuba encara es persegueix gent per la seva orientació sexual. Són exemples que encara cal normalitzar l'homosexualitat.

A Ponent, terra de tradicions i de tradicionals, encara hi ha qui considera l'homosexualitat quelcom d'estrany, i a molta gent encara li pot resultar difícil d'acceptar. Això, que també passa en altres llocs, en el món rural o de la pagesia encara és més accentuat. Així doncs, un espai com l'EAGLE pren una rellevància especial.

Reneix l'associació EAGLE
L'òrgan de difusió de l'EAGLE és la revista bimensual *Gueida*, que amb 33 pàgines i amb cinc persones dona veu, mitjançant seccions, reportatges, articles d'opinió, etc., a tot el relacionat amb l'homosexualitat des de Ponent. Al juny vinent en sortirà el número 9, i ja s'està preparant el següent, que veurà la llum al setembre. Serà un especial sobre sexe, i la Paeria, l'Ajuntament de Lleida, participarà econòmicament en l'edició.

La parada de Sant Jordi abans esmentada, el dia de lluita del 17 de maig, el dia de l'alliberament gai, lesbià i transsexual el 28 de juny, partits de futbol o projeccions de vídeo, així com dues campanyes anuals de conscienciació sobre la sida són els actes

que vol instaurar l'EAGLE a partir d'ara. I és que el local de l'associació, al carrer d'Artur Mor, número 1, de la capital de Ponent, és obert a tothom.

La necessitat de fer-se veure
L'associació, que compta amb poc més de 30 persones i que l'any passat va celebrar el desè aniversari, pretén fer-se un espai en la realitat social de Lleida per, d'una

El relleu generacional torna a fer sortir aquesta associació al carrer

vegada, fer de les opcions sexuals una qüestió tan important com el color dels ulls o dels cabells. I és que aquest tema segueix pendent en les ments benpensants de l'Espanya democràtica. Un estudi recent del col·lectiu COGAM de Madrid afirma que més d'un 30% dels alumnes d'ESO de 32 instituts de la seva comunitat autònoma manifesten obertament actituds homòfobes. Les dones, en canvi, tendeixen a ser més respectuoses amb la identitat sexual de cadascú. La violència a les aules, l'anomenat *bullying*, sovint encobreix casos d'assetjament per qüestions homòfobes, però per alguna raó s'ha volgut silenciar. És, doncs, en aquest context, que associacions com l'EAGLE se segueixen fent indispensables, i segurament, tal com estan les coses, la discriminació positiva per motius d'identitat sexual.

Associació EAGLE

ESPAI D'ACCIÓ GAI DE LLEIDA I ENTORN
C/Artur Mor, núm. 1, Lleida

<groups.msn.com/eaglelleida>
<eagle_lleida@hotmail.com>

Comissió Civil Internacional a Chiapas

Redacció Directa
/queescou@setmanaridirecta.info/

La Comissió Civil Internacional d'Observació dels Drets Humans (CCIODH) viatjarà a Mèxic des del 29 de maig fins al 4 de juny per a realitzar les entrevistes amb els actors del conflicte i, a continuació, lliurar el seu informe a les instàncies, institucions i organitzacions, tal com es va procedir en les tres visites anteriors.

Després dels successos ocorreguts a San Salvador Atenco els dies 3 i 4 de maig del present any amb el resultat d'un menor mort, diverses persones greument ferides, prop de 300 detinguts i cinc estrangeres expulsades en un

La presència d'observadors vol posar llum als greus fets de San Salvador de Atenco

operatiu en el qual van participar més de 3000 policies, s'han presentat greus denúncies d'abusos sexuals, violacions, maltractaments, vexacions i tortures que atempten greument als drets

fonamentals de les persones. Per tot l'anterior desenes d'entitats han sol·licitat a la societat civil mexicana així com al govern federal, a la Comissió Sisena del EZLN per a l'Altra Campanya, a les organitzacions i a les ONGs afectades pels successos, que atorguin la confiança que van concedir en tres ocasions anteriors perquè la Comissió Civil Internacional d'Observació dels Drets Humans pugui observar, reflexionar i diagnosticar la situació dels drets humans a conseqüència del conflicte. Centenars de persones i entitats de tot el món ja han donat suport al manifest de la CCIODH. A les Rambles de Barcelona el passat 19 de maig es va fer una marxa d'unes 150 persones per denunciar els fets repressius d'Atenco.

Col·lectiu Solidaritat Rebel·lió Zapatista

Comissió Civil Internacional per la Observació dels Drets Humans c/de la Cera 1, bis

<www.pangea.org/ellokak>
<cciodh@pangea.org>
934 422 101 (de 10 a 14 i 16 a 21h)

Una alternativa a la construcció convencional: les bales de palla

☞ **Gemma Garcia**

/queescou@setmanaridirecta.info/

El passat cap de setmana es va celebrar a Galícia la primera trobada a la Península Ibèrica d'Autoconstructors amb bales de palla. La Xarxa de Construcció amb Bales de Palla és l'organitzadora d'aquesta primera reunió, que pretén donar eines per l'autogestió i l'autoconstrucció de la pròpia vivenda d'una manera ecològica i econòmica. En uns temps de massificació urbana i augment del cost solar i la vivenda, aquesta tècnica pretén obrir vies per una vivenda digna, de baix cost i feta amb materials naturals i renovables.

Aquesta Xarxa es va inaugurar durant la Fira de Biocultura de Barcelona el 2005, després que un grup de gent es documentés sobre les construccions amb bales de palla i assistís a la Trobada Europea a Àustria el 2002.

“Volem que tothom sigui concient de la capacitat de construir la seva casa”

Les primeres construccions de palla

Cal tenir en compte que la construcció amb bales de palla va lligada a les grans recol·lectores i embaladores de cereals a l'Oest americà, on es convertiren en un “maó” ecològic reconegut com el

Casa construïda amb bales de palla a la província aragonesa de Terol

material més aïllant del bio-mercat. La primera casa de bales fou construïda fa un 130 anys als Estats Units, i actualment hi ha una dotzena de cases de gairebé cent anys que encara s'utilitzen i que es troben en bones condicions. Es considera que la vida mitjana d'un edifici és de 50 anys i poc més, les cases de bales sobrepassen àmpliament aquest xifra.

Ja fa alguns anys, que arquitectes compromesos van situar aquest material com a element a tenir en compte en la bio-construcció, i ja en són molts, els exemples que podem trobar arreu de la Península.

Virtuts de les bales de palla

Tot i que el material utilitzat és la palla, no hem de patir pels ratolins, més que el que ho fariem per un altre tipus de construcció.

Segons la Xarxa, la palla és el tall buit d'un gra i no hauria de contenir menjar que pot atraure als ratolins. Un cop revocat, el mur de palla és igual a qualsevol altre tipus de mur. Tan sols si deixes moles forats de fàcil accés hi ha possibilitats de que apareguin ratolins. Segons el col·lectiu, tampoc hem de patir pel risc d'incendi. Un cop les parets estan acabades, la densitat que té la bala no permet que hi hagi el suficient aire dins perquè cremi. Si bé és cert que la palla solta crema fàcilment, embalada no és possible.

La palla és un material molt transpirable, i per tant, dels més sans. Permet el pas del vapor d'aigua i dels gasos, fet que redueix el perill d'intoxicació en aquest tipus de construccions. Dins una casa de bales hi ha un intercanvi constant d'aire i d'aquesta mane-

ra, l'aire interior és més sa que el d'altres construccions. Una altra aventatge de la palla és la seva capacitat d'aïllar tèrmicament i

Les cases de palla són de baix cost i fetes amb materials naturals i renovables

acústicament. No és necessari afegir l'aïllant com succeix amb els maons o els blocs.

Des de la Xarxa s'intenta coordinar tota la informació i recursos perquè la gent pugui aprendre a utilitzar aquesta forma constructiva, amb la intenció d'aconseguir que tothom sigui “concient” de la “capacitat de construir” la seva “pròpia casa”. En aquesta línia, s'organitzen cursos i obres de construcció. En aquesta primera trobada, els assistents han pogut participar en tallers, demostracions i xerrades per donar a conèixer la varietat d'experiències arreu de l'Estat espanyol. ☺

Properes activitats:

3-4 JUNY: XERRADA:

“Construeix la teva pròpia casa amb Bales de Palla”

Barcelona, Taller Karuna - casasdepaja@tallerkaruna.org

16-18 JUNY:

Curs introductori de Construcció amb Bales de palla

Lleida, Campament Aules al Sol

rmitzkin@hotmail.com (instructora: Rikki Nitzkin)

Girona, l'Horta de la Viola

(també del 14-16 juliol i del 4-6 d'agost)

677533551/629048088 (Instructora: Maren Tremens)

XARXA DE CONSTRUCCIÓ AMB BALES DE PALLA

www.casasdepaja.com

casasdepaja@yahoo.es

Per la Sobirania Alimentària

☞ **Gemma Garcia**

/queescou@setmanaridirecta.info/

Aquest cap de setmana es celebren les Jornades internacionals “Sobirania Alimentària o Transgènica” organitzades per Entrepobles amb la col·laboració de la Plataforma Transgènica Foral.

Aquestes jornades, realitzades en el marc del projecte “Món rural i Sobirania Alimentària en la Globalització”, volen “posar en evidència” la “incompatibilitat entre la Sobirania Alimentària i els cultius transgènics”, intensificar l'intercanvi entre els moviments socials del nord i els del sud i enfortir la lluita per a “l'establiment de les àrees lliures de trans-

“Un dels objectius de les Jornades és el llançament de la campanya Zones Lliures de Transgènics”

gènics”. Durant aquesta trobada, tractaran el tema en tres grans blocs de discussió: Transgènics i Sobirania Alimentària, Contaminació i coexistència, i Zones Lliures de Transgènics.

La Sobirania Alimentària és un concepte que es ve consolidant en els darrers anys i que defensa l'autonomia dels pobles per tal de definir polítiques agroalimentàries que els garanteixin una vida digna, així com una transformació en els jocs de poder i les vigents relacions en el model econòmic dominant. La Sobirania Alimentària és la possibilitat d'empoderament d'aquestes camperoles i camperols i la utilització de models sostenibles de producció i comerç.

Un dels objectius d'aquestes Jornades és el llançament de la campanya “Zones Lliures de Transgènics”, que segons els organitzadors: “no és només un intent de salvaguardar l'agricultura i els

recursos locals, sinó també una protesta contra tot el que la indústria de l'agrobusiness suposa”, i assenyalen com a exemples, la “industrialització de l'agricultura” i les “patents sobre la vida”.

Aquestes declaracions estan esdevenint una poderosa eina de desobediència civil i de reivindicació del dret regional d'autodeter-

minació que dona veu a les demandes de la població. Actualment 78 regions europees, 86 províncies i més de 3.400 municipis ja s'han declarat zones lliures, com la Toscana italiana el 1999, Grècia i Àustria, on l'oposició als transgènics ha estat també molt forta i gairebé totes les províncies s'han declarat lliures. ☺

JORNADES DE SOBIIRANIA ALIMENTÀRIA O TRANSGÈNICS

BARCELONA 26 I 27 DE MAIG DE 2006

Auditori de la Universitat Pompeu Fabra

La Rambla 30-32 (Barcelona)

Organitza: Entrepobles

Per contactar: 93.268.33.66

Diagonal
WWW.DIAGONALPERIODICO.NET
PERIÓDICO QUINCENAL DE ACTUALIDAD CRÍTICA

SMS TRÈVOL
SERVEIS MERCAT SOCIAL

Distribució i Venda de productes de Mercat Social
(Comerç just, agricultura ecològica, cooperatives...)
Telèfon: 934 988 070 Correu: sms@trevol.com

LA FORNAL
ASSOCIACIÓ CULTURAL
c/ de Sant Julià 20 Vilafranca del Penedès
obert de dimarts a divendres a partir de les 15h
dissabte, diumenge i festius a partir de les 18h
aclafornal@gmail.com

A FURULAR
Contractació oberta 2006
EL KAPEL (color humano)
Los Guachis
Juanón el Equilibrista
El Pollito de California
Batumbatà
BarXino
Maguilaz
afurular@autonomiadespectacle.com
Tel: 93.443.01.90 Fax: 93.329.71.52

Poesia com a ètica anticapitalista

DES DEL DIA 12 DE MAIG I FINS EL 3 DE JUNY ESTAN TENINT LLOC A BARCELONA UNES JORNADES QUE MOSTREN DIFERENTS FACETES DE L'ACTE POÈTIC ENTÈS COM A ACTE POLÍTIC

✉ **Lèlia Becana**
/cultura@setmanaridirecta.info/

Apocs metres de distància de la fàbrica d'art més gran de la ciutat de Barcelona, de l'art en majúscules, s'estan celebrant unes jornades sobre el fet poètic a través de les ulleres del surrealisme. La poesia, entesa com un camí per a transformar el món, com a subversió de la quotidianitat sense que aquesta passi a ser un fet extraordinari, és el subjecte i l'objecte d'aquestes trobades que amb el nom de "Situació de la poesia (per altres mitjans) a la llum del surrealisme", han organitzat la Fundació d'Estudis Llibertaris i Anarcosindicalistes de Barcelona (FELLA) i el Grupo Surrealista de Madrid (GSM), en col·laboració amb el diari *Solidaridad Obrera*.

Es tracta de deconstruir el concepte clàssic de poesia sense carregar-se la poesia: no hi ha una única manera de fer poesia com tampoc hi ha una única manera d'entendre el món. La poesia està en qualsevol lloc i pot donar-se en qualsevol moment. Es tracta, en definitiva, de donar un "sentit revolucionari a la poesia per no perdre's en patranys capitalistes", segons manifesta José Manuel Rojo, membre del GSM.

El surrealisme

El GSM va néixer fa una vintena d'anys de la mà de la revista *Salamandra* —que ja té al carrer el número 15/16— i, fent ús de les més variades tècniques i instruments, practica una implacable crítica a la civilització actual, a un model de societat que tracta d'alienar-la i assimilar-la a un sistema capitalista en què tot és susceptible de ser consumit. La poesia, en canvi, no és res que es pugui consumir sinó que és un acte que es consuma.

La poesia pot ser al mateix

temps palanca i resultat (causa i efecte) d'una politització radical de la vida. Segons el GSM, la poesia hauria de ser entesa com un procés que ens faci prendre consciència de la nostra llibertat en tant que éssers humans, i sense la qual no podem viure, sinó sobreviure. L'acte poètic va més enllà d'uns versos: surt al carrer per trencar els esquemes dels viants, potser inclús sense que en siguin conscients.

En un món de mercaderies ja no hi ha poesia, sinó publicitat, consum, uniformització tecnocràtica dels costums i dels cossos, oci dirigit i disegs prefabricats.

A la poesia per altres mitjans

Les jornades estan organitzades de manera que, després d'una breu introducció, hi ha una exposició per part de la persona convidada i un posterior debat entre el públic assistent per tal d'intercanviar no només experiències, sinó sensacions, sentiments i perspectives. Tot i que a simple vista podria semblar una classe acadèmica d'art poètic, ràpidament es converteix en un interessant joc en el que l'important és que la pilota no toqui mai el terra: jo proposo que l'acte poètic és un acte subversiu i tu em respons que la vida sí que és un acte revolucionari. O no, increpen més enllà. Però tothom coincideix en què la poesia no són únicament uns mots que es reciten i que fan vibrar sinó que la poesia, la *poiesis*, és una actitud davant el model de vida que ens imposen, la línia de fuga que ens permet viure.

Fins el 12 de juny, les xerrades al local de la FELLA, al carrer Joaquim Costa, ens introduiran en diferents aspectes de la vida que han de ser interpretats també en clau poètica: un passeig urbà que ens ensenya a mirar; l'oposició entre dues formes d'entendre la

realitat, poesia i mite; l'acció directa com a mètode subversiu de la realitat.

El cicle finalitzarà amb la història *Branca de Neve*, una pel·lícula que durant els 75 minuts que dura manté la pantalla en negre i només se senten les veus dels personatges, i en el que calia interpretar, a la manera d'un experiment col·lectiu, allò que no es veia.

El diari *Solidaridad Obrera* ha ofert les pàgines del seu suplement cultural, *Artarquia*, que es publica juntament amb el diari, al Grup Surrealista de Madrid, i en el que recullen una selecció de respostes a la inevitable pregunta de com viuen els membres del grup la poesia. I acaba amb una reivindicació del cèlebre personatge *Rompetchos*, que amb la seva miopia és un gran model de subversió i alteració de la realitat.

On: local de la FELLA
c/ Joaquim Costa, 34, Barcelona
2/4 de 8 del vespre
Dijous 25 de maig
La vida de improviso. La ciutat a plena vista
Amb Débora Fernández
Divendres 26 de maig
Dos aproximaciones a la "realidad". Poesia y mito
Amb Jesús Rodríguez
Dissabte 27 de maig
Las palabras cautivas y la acción directa
Amb Servando Rocha, del Colectivo La Felguera
Dijous 1 de juny
Crónica de sucesos
Amb Paul Hammond
Divendres 2 de juny
Sitio y visión. Extravíos por los alrededores
Amb Manuel Crespo
Dissabte 3 de juny
Branca de Neve: revisitación del espíritu
Amb Eugenio Castro

Observatorio, de Julio Monteverde

WHO BY THE FIRE?
L. COHEN.

La bajada circular en la mañana del sol y del agua, en la que una fuente señala el centro del tiempo. Por ella la aurora trae ríos en su lengua, y brotando en corrientes extrañas, forma encrucijadas con aquello que

conoce, sombras que despiertan al recuerdo del tacto. Es también, aunque de otra forma, el trabajo de mi memoria arañando la superficie del olvido, de todo lo que no conozco pero he visto. Y los caminos se

separan aquí, ya que el roce despierta a gente muerta que busca el aire en las esquinas. Mucha gente muerta que cava los ojos de la tierra, expandiendo su aliento a través de mi vida y su dominio.

El libro de sombra con páginas de silencio quedó abierto por el centro. Es hoy la mañana del sol y del agua. Y yo, por unas horas, he formado parte de aquello que no se puede decir, bajo el fulgor.

Pim-Pam-Pum**PATRICIO GUZMÁN**

DOCUMENTALISTA XILÈ

“Si no es cultiva la memòria històrica el país perd vitalitat”

⇒ **Miquel Martí**
Foto: J. Tisminetzky

Patricio Guzmán (Santiago de Xile, 1941) és un dels realitzadors de cinema documental més destacat de tots els temps. És autor de títols com *La batalla de Chile* (1972-1999), *El caso Pinochet* (2001) o *Allende* (2004).

Allende és un punt i final a les pel·lícules de memòria històrica?

No. Ara mateix estic preparant un altre film sobre la identitat xilena d'avui. Vull filmar durant el pròxim any, i es titularà *Nostalgia de la luz*. També parla de la memòria però sobretot de la identitat que té avui en dia el país. Se suposa que Xile és un país modern, on no hi ha crisi econòmica com a Perú o Bolívia, però això... és real? La

gent està contenta? Sommia amb alguna cosa?

Abordaràs el tema de la presidència de Michelle Bachelet?

La vaig conèixer fa poc a Buenos Aires. No sembla una persona del poder. Però no tinc ni idea de quina política farà. M'han dit que el seu equip de govern és una mica més de dretes que el de Ricardo Lagos [expresident xilè]. Hi ha una gran esperança perquè té més sensibilitat social, vol equilibrar les desigualtats, que a Xile són enormes.

El fet que el seu pare fos assassinat per la dictadura és un factor nou...

És important, això és el que em dóna esperança. És una persona que va patir la repressió en carn pròpia, i penso que és interessant que estigui al govern.

Hi ha poques pel·lícules documentals a l'Estat espanyol que entrin en el territori de la memòria històrica. Per què?

Penso que ni Suárez, ni Calvo Sotelo, ni González ni Aznar van fer absolutament res per rescatar la memòria històrica. Ho han treballat petits grups, ja sigui en una facultat o a l'entorn d'una ONG, però no s'ha treballat a nivell d'Estat.

Tampoc hem tingut documentals que entrin a fons en la transició...

Hi ha un context general amnèsic. Amb Zapatero la cosa va una mica millor, però tot i això és insuficient, perquè és molt el que s'ha ocultat, molt temps el que s'ha perdut, i ja han mort molts testimonis valuosos.

Això és una tragèdia. Si la memòria no es cultiva, el país perd vitalitat i energia.

Trenta dies amb la cultura palestina

BENVINGUDA, PALESTINA
JORNADES DE CULTURA PALESTINA A CATALUNYA
DEL 15 DE MAIG AL 15 DE JUNY

Localitats: Vilafranca del Penedès, Terrassa, Gelida, Igualada, Sant Pere de Ribes, Vilanova i la Geltrú, Esparraguer, Granollers, Moià, Sabadell, Cornellà de Llobregat, Riudarenes, Selva del Camp, Castellserà, Sant Cugat, Sant Feliu de Llobregat, Salt, Barcelona.

PROGRAMA COMPLET PER DATES I UBICACIONS:
WWW.SODEPAU.ORG

Més de 30 actes de suport a la lluita palestina

⇒ **Roger Palà**

“Benvinguda Palestina” és una campanya que té com a objectiu demostrar que, més enllà de la cara brutal del conflicte entre Israel i Palestina, que apareix als mitjans de comunicació de tot el món, la societat palestina és dinàmica, plural i amb una gran activitat cultural que gairebé sempre esdevé indestruïble de la realitat social del país. Aquesta faceta resta sovint oculta per l'espectacularitat de la imatge diària del telenotícies, però és clau per entendre el fons de la sagnant ferida del Pròxim Orient.

La iniciativa Benvinguda Palestina agafa el relleu de la campanya francesa Marhaba Palestine, realitzada a París el juny de 2005. Durant tot el mes, cada nit algun racó de la capital francesa va acollir algun acte sobre la cultura palestina. Ara, països d'arreu del món recullen el testimoni parissenc i dedicaran 30 dies a celebrar trobades culturals de solidaritat amb Palestina. A Catalunya, la

campanya l'organitzen Sodepau, la Xarxa d'Enllaç amb Palestina i la Comunitat Palestina. Des del 15 de maig fins al proper 15 de juny, el país s'omplirà d'actes solidaris.

Fotografia i il·lustració

Entre les activitats programades hi ha exposicions, com per exemple una mostra fotogràfica que fins al 31 de maig es podrà veure a l'ateneu La Fornal de Vilafranca del Penedès, obra dels fotògrafs Oriol Clavera, Guillem Valle (col·laboradors de DIRECTA) i Raúl Gallego (*La Vanguardia* i *El Punt*). L'exposició, amb el títol “La dignitat sota setge”, mostra un recull d'imatges preses des de l'inici de la segona Intifada, comentades amb textos de Noam Chomsky, Salah Jamal, Joan Roura o Fermin Muguruza.

Una altra exposició, però en aquest cas de vinyetes, és la que fa referència al dibuixant Naji Al Ali, conegut com el *Malcom X* palestí. Els seus dibuixos han denunciat tan la violència de l'exèrcit israelià com la hipocresia de l'OAP, fet que li va valer moltes crítiques. Al Ali

va ser assassinat l'any 1987. L'exposició es podrà veure del 26 al 28 de maig a l'Ateneu La Pòlvora de Moià i fins el 15 de juny a la sala la Mirona de Salt.

Cinema i debats

Entre les moltes pel·lícules que es podran veure fins el 15 de juny en els diferents espais organitzadors hi ha *Els nens d'Arna*, *Ford Transit*, *Ruta 181*, *Matzpen*, *Frontiers of Dream and Fear*, *Paradise Now* i *Nablús, la ciutat fantasma*. Totes en versió original subtitulada al català o al castellà.

Un altre acte destacat serà el 10 de juny al CCCB de Barcelona, que acollirà una taula rodona sobre la situació actual després dels processos electorals a Palestina i Israel, a càrrec de Michel Warschawski, membre d'Alternative Information Center, i de Jamail Zahalka, diputat del partit àrab Assemblea Nacional Democràtica al parlament israelià. Aquell mateix dia també hi haurà concert del grup de hip hop palestí DAMM + EMVS al Forat de la Vergonya.

Gusarock, solidaritat i punk-rock a Cornellà

GUSAROCK
www.gusarock.com
2 de juny - 5 euros
CSO Els Tòxics P. FFCC, 15
(Cornellà de Llobregat)
ETSAIAK, MISERIA Y KOMPA-
ÑIA, RED BANNER I NERVIO

Recital per aconseguir fons per la recuperació de 'Gusa', guitarrista de Nok

⇒ **Roger Palà**

El dia 7 de gener de 2006, a Pamplona, tenia lloc la setena edició del festival Hatortxu Rock, un festival solidari amb els presos que se celebra anualment en dates nadalenes a la capital navarra. Durant l'actuació del grup Etsaiak va pujar a l'escenari Raúl Gallego *Gusa*, guitarrista del grup Nok, amb qui els Etsaiak comparteixen bateria. En *Gusa*, veí de Barcelona, va ser desallotjat pels voluntaris que s'encarregaven de la seguretat de l'escenari. El jove va caure i va haver de ser ingressat d'urgència a l'Hospital de Navarra. En l'actualitat, *Gusa* segueix ingressat a l'institut Guttman afectat de tetraplegia C5.

La gravetat de la lesió i el fet que en *Gusa* fos músic ha motivat que la mateixa organització de l'Hatortxu Rock, el grup Etsaiak i el col·lectiu de familiars i amics de Raúl Gallego s'hagin abocat en una

campanya de suport al jove per tal de sufragar els costos mèdics derivats de la seva recuperació. Han decidit fundar un recital solidari, el Gusarock, per tal de recollir fons. El 5 de maig se'n va realitzar la primera edició a Pamplona, amb les actuacions de Marea, Gatillazo, Gertrudis, Betagarri i Txapel, amb un gran èxit de públic. El 12 i 13 de març es va celebrar el segon Gusarock també a Euskal Herria, en aquesta ocasió a la localitat biscaïna de Durango, amb els concerts de Bebe, Sociedad Alkhoolika, Etsaiak, Des-kontrol, Gatibu, Skarlariak, Fritanga i Nok, el grup del mateix *Gusa*. Totes les persones que han treballat en l'organització del festival, ja siguin músics o tècnics, ho fan de manera solidària.

Prohibició municipal

El proper 2 de juny, el Gusarock arriba a Catalunya. Serà al CSO Els Tòxics de Cornellà de Llobregat i

hi actuaran Etsaiak, Miseria y Compañia, Red Banner i Nervio. En un primer moment, estava previst que se celebrés durant dos dies consecutius al camp de futbol de Nou Barris de Barcelona, amb la participació de grups com Boikot, Berri Txarrak o Su Ta Gar. Finalment, però, el districte ha decidit no autoritzar la celebració del recital argumentant motius de seguretat.

Els organitzadors del Gusarock expliquen que tenien el permís del titular de l'equipament on s'havia de celebrar el concert i s'havien reunit fins a dues vegades amb el Districte de Nou Barris per coordinar els horaris de l'esdeveniment, que s'atenien a la normativa municipal i, a més, coincidí amb les festes del barri de la Prosperitat. Tot i això, a darrera hora, els serveis jurídics han desaconsellat a l'ajuntament la celebració del concert.

